

ת"פ 4935/05/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד טאטור, עלי טאטור, איברהים טאטור, ניבאל אבו פרדה, יוסף טאטור, חמזה הינדאוי

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 4935-05-14 מדינת ישראל נ' טאטור ואח'
ת"פ 13522-06-14 מדינת ישראל נ' הינדאוי(עציר)
ת"פ 40303-05-14 מדינת ישראל נ' טאטור(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטריט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחמד טאטור
2. עלי טאטור
3. איברהים טאטור
4. ניבאל אבו פרדה 5. יוסף טאטור 6.
- חמזה הינדאוי

הנאשמים

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשמים 1-4 (מוחמד טאטור, עלי טאטור, איברהים טאטור וניבאל טאטור) הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד, בו יוחסו להם במקור העבירות שעניינן:

באשר לנאשמים 1-3: קשר לפשע, ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק (החזקה והובלה) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

באשר לנאשמת 4: קשר לפשע ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

2. כנגד הנאשם 5 (יוסף טאטור), הוגש כתב אישום נפרד, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, קשר לפשע, ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק (החזקה והובלה) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

3. כנגד הנאשם 6 (חמזה הינדאווי), הוגש כתב אישום נפרד, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, קשר לפשע, ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק (החזקה והובלה) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

4. נוכח עמדות הצדדים, הוריתי על איחוד משפטים בעניינם של כל הנאשמים.

5. תחילה, כפרו כל הנאשמים במיוחס להם בכתבי האישום.

6. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 29.12.14 ולאחר הליך גישור אשר התקיים בפני כב' השופט דבור, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן. הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם. עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש, כאשר המאשימה הבהירה, כי היא עומדת על הרשעת כל הנאשמים בדיון וכי היא תעתור להשית על כל אחד מן הנאשמים מאסר בפועל, מאסר מותנה וחיובם בתשלום קנס. כן הוסכם, כי במסגרת טיעוניהם לעונש, יהיו רשאים הצדדים להעלות את טיעוניהם, תוך פירוט חלקו היחסי של כל אחד מן הנאשמים (הכל ביחד יקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

7. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

א. קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499 (א) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 380 + 382 (א) לחוק העונשין.

8. נוכח עמדות הצדדים, הוריתי על הגשת תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של הנאשמים יוסף טאטור, אברהים טאטור וניבאל טאטור. תסקירים, כאמור, מונחים בפני.

9. ביום 10.9.15 ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ניתנה על ידי החלטה ובמסגרתה, הוריתי על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינם של הנאשמים כולם, זולת הנאשם יוסף טאטור. חוות דעת, כאמור, מונחות בפני והן חייביות.

עובדות כתב האישום המתוקן:

10. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי חאלד אבו רודא (להלן: "**חאלד**"), מתגורר בשכונת רם בנצרת בבניין משותף (להלן: "**הבית**") והינו שכן של הנאשמת 4. עוד עולה, כי הנאשמים 1-4 הינם אחים ואחות.
11. כן עולה, כי בין חאלד לבין הנאשמת 4 התגלע סכסוך על רקע האשמות שונות שהטיח חאלד בנאשמת. בעקבות כך, פנתה הנאשמת למשפחת אבו רודא. בעקבות פנייתה של הנאשמת התנצלו חאלד ואמו של חאלד, אימיתאס אבו רודא (להלן: "**האם**") בפני הנאשמת 4 ובכך ראו את סיום הסכסוך.
12. כן עולה, כי ביום 24.4.14, במועד מדויק אשר אינו ידוע למאשימה, עובר לשעה 19:00, פנתה הנאשמת לנאשמים 1 - 3 בעניין הסכסוך המתואר לעיל. בעקבות כך, קשרו הנאשמים יחד (להלן: "**החבורה**") קשר, לבצע פשע ולתקוף את חאלד.
13. כך עולה, כי ביום 24.4.14, בשעה 19:00 או בסמוך לכך, הצטיידה החבורה באלות. החבורה הגיעה לבניין בו מתגוררת הנאשמת 4 וכן חאלד, כשהם מצוידים באלות. החבורה פנתה לביתה של נאשמת 4 ויחד עמה ניגשו לביתו של חאלד. כן עולה, כי באותה עת שהו בבית חאלד, אמו ואחיו סאלח אבו רודא (להלן: "**סאלח**" וביחד: "**המתלוננים**") וכן אחים נוספים.
14. עוד עולה, כי הנאשמת 4 נכנסה לביתו של חאלד יחד עם החבורה, כשהם נושאים עמם מקלות. הנאשמת החלה לצעוק בתוך הבית "איפה חאלד". חברי החבורה החלו להכות באמצעות האלות את סאלח וראתב ופצעו את סאלח בכף ידו השמאלית. כן עולה, כי לאחר שהגיעו שכנים לבית, נהדפו הנאשמים והתוקפים הנוספים ועזבו את המקום.
15. כך עולה, כי כתוצאה ממעשיהם של הנאשמת והחבורה נחבל סאלח בכף ידו השמאלית, נחתך ונזקק לטיפול רפואי.

טיעוני המאשימה לעונש:

16. בדיון מיום 2/7/15, הגישה המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב. כן הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מוחמד טאטור, אשר התקבל וסומן ת/1, אסמכתאות לעניין מאסר מותנה התלוי ועומד בעניינו של הנאשם יוסף טאטור, כמו גם גיליון הרשעותיו הקודמות, אשר התקבלו במאוחד וסומנו ת/2 וגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם חמזה הינדאווי, אשר התקבל וסומן ת/3.

17. במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה להשית על כל אחד מהנאשמים מאסר בפועל, מאסר מותנה ולחייבם בתשלום קנס ובפיצוי. כן הפנתה המאשימה לעבירות בהן הורשעו הנאשמים על פי הודאתם ולעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו.
18. עוד הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין ולשיקולי הענישה שהותוו במסגרתו.
19. באשר לערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, ציינה המאשימה, כי הנאשמים פגעו בשלמות גופו של אדם, כמו גם בכבודו ובביטחונו של המתלונן. כך הדגישה את חשיבות ערכים מוגנים אלו וציינה, כי מידת הפגיעה בערכים אלו הינה גבוהה וכי חומרה נוספת טמונה בעובדה ולפיה, הנאשמים לא נרתעו מלפגוע במתלוננים בביתם, מבצרם.
20. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי עסקין במעשה אשר הינו פרי תכנון מוקדם, שעה שהנאשמים חברו יחדיו כדי לפגוע במתלונן, אספו אחים וקרוב משפחה נוסף, הצטיידו באלות והכל בשל רצונה של הנאשמת ניבאל אבו פרדה לנקום בשכנה חאלד בגין, לכאורה, פגיעתו בה. עוד ציינה המאשימה, כי חאלד ואמו התנצלו בפני הנאשמת והפרשה באה לסיומה בדרכי נועם.
21. כך הדגישה, כי הנאשמים תכננו את מעשה התקיפה כאשר הצטיידו מבעוד מועד באלות, הגיעו לביתה של הנאשמת ומשם פנו יחדיו לפגוע בחאלד, בביתו.
22. באשר לחלקו היחסי של כל אחד מן הנאשמים בפרשה, טענה המאשימה, כי העבירות בוצעו בצוותא חדא, כאשר כוח הקבוצה איפשר את הוצאת מעשה התקיפה לפועל. בהקשר זה טענה, כי ביצוע מעשה התקיפה בחבורה, טומן בחובו חומרה נוספת, שעה שכל יחיד בה מעודד ומחזק את חברו בביצוע התקיפה וכי במקרה דנן, עצם נוכחות כל אחד מן הנאשמים באירוע, הביא להסלמתו.
23. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנזק הצפוי הינו פגיעה קשה בגוף ואף פגיעה בנפש. כך טענה, כי מקום בו חוברים מספר רב של אנשים במטרה לפגוע ולנקום באחר, על רקע הגנה על כבוד אחותם ואף מצטיידים לשם כך בנשק קר, הרי שקיים פוטנציאל חמור לפגיעה במתלונן. כך הדגישה, כי אך בשל תושייתם של שכנים, אשר נזעקו לדירה והתערבו באירוע, נמנעה פגיעה חמורה יותר במתלוננים ובבני הבית המותקף.
24. באשר לסיבות אשר הובילו את הנאשמים לביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי המניע של הנאשמים הינו, לכאורה, פגיעה של חאלד בנאשמת. בהקשר זה ביקשה להדגיש, כי ככל והייתה

פגיעה שכזו, הרי שחאלד ובני משפחתו הביעו מספר פעמים התנצלות בפני הנאשמת וכי הנאשמת, אשר זעמה בער בה, הזעיקה את אחיה ואלה נרתמו במהרה להגן על כבודה. לדידה של המאשימה, יש לראות במניע הנאשמים לביצוע התקיפה נסיבה לחומרא, כמו גם יש לקבוע, כי נטילת החוק לידיים על רקע כבוד המשפחה, יש בה כדי להוביל לענישה מחמירה.

25. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי כתוצאה מן התקיפה נפגע סאלח בכף ידו והוא נזקק לטיפול רפואי. כך טענה, כי אך בנס לא נגרמו למתלוננים פגיעות קשות יותר, וזאת בשל תושייתם של השכנים אשר נזקקו למקום האירוע והדפו את הנאשמים.

26. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה תקיפה בנסיבות מחמירות, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

27. כך טענה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 12 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר וכי יש למקם את העונש הראוי לנאשמים במדרג הגבוה והחמור של מתחם הענישה, כפי הצעתה.

28. כך טענה, כי פגיעת העונש בנאשמים אינה יוצאת דופן, כפי שהייתה יכולה להיות בעניינו של קטין, או באדם מבוגר וכי פגיעת העונש במשפחות הנאשמים הינה צפויה, אולם איננה חריגה.

29. באשר לשיקול הרתעת הרבים, הדגישה המאשימה, כי בתי המשפט שבו ושנו אודות הצורך להחמיר בעבירות שבוצעו על רקע כבוד המשפחה ואשר לעיתים מסתיימות באובדן חיי אדם. בהקשר זה טענה, כי במקרה דנן יש להשית ענישה מחמירה, אשר תרתיע אדם מנטילת החוק לידי על רקע כבוד המשפחה. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

30. באשר לנאשם מוחמד טאטור, ציינה המאשימה, כי נאשם זה נרתם להגיע לביתה של הנאשמת, יחד עם יתר הנאשמים, במטרה "לסגור חשבון", כך כלשונה, עם המתלונן, אשר לטענת הנאשמת פגע בה. כן טענה, כי מוחמד לא נרתע ממעשיו חרף העובדה, כי ידע, כי פני החבורה לאלימות, כמו גם הוא לא נרתע מלהיכנס יחד עם יתר הנאשמים לביתו של המתלונן, על מנת לתקוף אותו בביתו ובהמשך, תקף בצוותא חדא יחד עם שותפיו, באמצעות אלות את המתלוננים, אשר שהו באותה עת בבית ואשר לא היו מעורבים כלל בפרשה. כך הדגישה, כי לחובת מוחמד הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות שעניינה, חבלה כשהעברין מזויין. בהקשר זה ציינה, כי אומנם העבירה התיישנה, אולם יש בה כדי ללמד, כי עניין לנו בנאשם אשר אינו ירא מאימת הדין ואשר נטה גם בעבר למעשה אלימות.

31. באשר לנאשם יוסף טאטור, ציינה המאשימה, כי נאשם זה הינו אחד מאחיה של הנאשמת וכי

הוא נרתם לעזרתה והגיע לזירת האירוע, יחד עם האחרים, במטרה לפגוע במתלונן. יוסף נכנס לבית המתלונן ותקף באמצעות אלות, יחד עם שותפיו, אנשים אשר שהו באותה עת במקום ואשר אינם מסוכסכים עם הנאשמת. כך ביקשה להדגיש, כי יוסף לא התיירא מלהשתתף באירוע, זאת חרף מאסר מותנה אשר תלוי ועומד בעניינו ואשר הושת עליו ביום 7.4.13, במסגרת ת"פ 467-05-12, של בית משפט השלום בנצרת. כך ציינה, כי לחובתו שתי הרשעות קודמות בפלילים בעבירות שעניינן, תקיפת קטין בנסיבות מחמירות ועבירות נשק. כן טענה, כי באלה יש כדי ללמד, כי הנאשם אינו ירא מאימת הדין ונכון לפעול באלימות ולעשות דין לעצמו.

32. זאת ועוד, המאשימה הפנתה להסבריו של הנאשם בהתנהגותו באירוע, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו ולפיהם, הנאשם ויתר הנאשמים ביקשו להגן על עצמם שמא יתקלו באלימות מן הצד השני. לדידה, באמירה זו יש כדי ללמד, כי הנאשם ממשיך לאחוז בתפיסה המצדיקה את מעשיו החמורים, כמו גם, אינו מגלה אמפתיה כנה כלפי הקורבנות ותובנה למעשיו. עוד הפנתה המאשימה להתרשמות שירות המבחן מן הנאשם, והכול כפי המפורט בטיעוניה שם.

33. באשר להמלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם יוסף טאטור ולפיה, יש להאריך את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו, להעמידו בצו פיקוח ולהשית עליו צו של"צ, טענה המאשימה, כי המלצה זו חורגת באופן ניכר לקולא ממדיניות הענישה הנהוגה, כמו גם פוגעת באינטרס הציבורי ולפיכך, יש לדחותה. כך ביקשה להדגיש, כי הנאשם הורשע אך לפני כשנה בעבירת אלימות חמורה, אשר בגינה נגזר עליו מאסר מותנה וכי בית המשפט שם נמנע מלמצות עמו את הדין נוכח ההליך טיפולי בו נטל הנאשם חלק. כך ציינה, כי ניתנו לנאשם זה הזדמנויות רבות לחדול ממעשיו ולשנות מדרכיו, אך הוא לא השכיל לנצלן.

34. המאשימה הוסיפה וטענה, כי הנאשם יוסף טאטור, נרתם לחבור לאחיו ולבצע עמם את מעשה התקיפה האלים, נמלט מאימת הדין והסגיר עצמו אך לאחר שהוגש כנגד יתר הנאשמים כתב אישום, כאשר הוא מסביר את התנהלותו באמתלות שונות. לדידה, התנהלות זו מלמדת, כי נאשם זה אינו חושש מאימת הדין ונוכח כל האמור לעיל, הרי שאין בעניינו נסיבות חריגות המצדיקות חריגה לקולא ממדיניות הענישה הנהוגה בדמות הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו. נוכח מעשי הנאשם, האמור בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו ופוטנציאל הסיכון הטמון בו, עתרה המאשימה להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו של הנאשם, תחת הארכתו.

35. באשר לנאשם חמזה הינדאוי, ציינה המאשימה, כי נאשם זה חבר ליתר הנאשמים וביצע יחד עמם את המעשים בהם הודה ובגינו הורשע. כך הדגישה, כי נאשם זה אינו אחיה של הנאשמת וכי הוא מצא הזדמנות להצטרף לאחרים ולבצע מעשה תוקפנות. כך הדגישה, כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת בגין עבירה שעניינה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה אשר התיישנה, אולם

לא נמחקה.

36. באשר לנאשם עלי טאטור, ציינה המאשימה, כי הנאשם הינו אחיה של הנאשמת ונרתם להגיע יחד עם יתר הנאשמים במטרה ל"סגור חשבון", כך כהגדרתה, עם המתלונן, אשר לדברי הנאשמת פגע בה. כן טענה, כי הנאשם לא נרתע ממעשיו, על אף העובדה שידע, כי פני החבורה לאלומות וכן לא נרתע מלהיכנס יחד עם שותפיו לביתו של המתלונן על מנת לתקוף אותו בביתו שלו ובהמשך, תקף בצוותא חדא יחד עם שותפיו, באמצעות אלות, את המתלוננים ששהו באותה עת בבית ואשר להם אין כל עניין בפרשה. כך טענה, כי אומנם אין לנאשם זה הרשעות קודמות, יחד עם זאת, במעשיו טמונה נורמה פסולה, אשר רק בענישה מרתיעה ומשמעותית יהיה כדי לעוקרה מן השורש.

37. באשר לנאשם איברהים טאטור, ציינה המאשימה, כי נאשם זה הינו אחיה של הנאשמת ונעדר עבר פלילי. כך טענה, כי חרף התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם מכיר בכישלונו ומגלה אמפטיה כלפי המתלוננים, הרי שהלכה למעשה, הנאשם ממזער מחומרת המעשה, שעה שהוא מסביר, כי הנאשמים הצטיידו מבעוד מועד באלות שמא יתקלו באלומות מן הצד השני. לדידה, באמירה זו יש כדי ללמד, כי הנאשם ממשיך ואוחז בתפיסה המצדיקה את מעשיו החמורים ואינו מגלה אמפטיה כנה לסיטואציה בה העמיד את קורבנות העבירה. כך הדגישה, כי הסבריו של נאשם זה זהים להסברי הנאשם יוסף טאטור, כאשר בעניינו של האחרון שירות המבחן הבהיר, כי אחיזה במחשבה מעין זו מצביעה על נאמנות ומחויבות עליונה למשפחת המוצא, כמו גם מקימה פוטנציאל סיכון גבוה בהעדר טיפול ייעודי. כך טענה, כי על אף האמור לעיל, איברהים טאטור אינו מבטא נזקקות טיפולית וכי העובדה, כי שירות המבחן נמנע מלהמליץ בעניינו על טיפול אינה ברורה. לדידה, המלצת שירות המבחן חורגת ממדיניות הענישה הנהוגה ואינה מתיישבת עם האמור בליבת התסקיר בעניינו.

38. נוכח כל האמור לעיל, טענה המאשימה, כי בעניינו של איברהים טאטור אין נסיבה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם וכי יש להשית על נאשם זה ענישה בתוך המתחם, כפי הצעתה.

39. באשר לנאשמת ניבאל אבו פרדה, טענה המאשימה, כי היא זו אשר יזמה והוציאה אל הפועל את האירוע וכי בלעדיה, האירוע לא היה מתרחש. זאת ועוד, המאשימה הדגישה, כי גם לאחר שהגיעו יתר הנאשמים לביתה של הנאשמת, כשהם מצוידים באלות, הנאשמת לא נרתעה, אלא המשיכה לדרבן את שותפיה לביצוע התקיפה והובילה את החבורה לבית המתלונן ביודעה ובכוונה, כי ינקטו כלפיו באלומות והכל בשל העובדה, כי נפגעה מדברי השכן. כך ביקשה להדגיש, כי השכן ובני ביתו התנצלו בפני הנאשמת. כך טענה, כי חלקה של הנאשמת אינו נופל מחלקם של יתר הנאשמים ומעשיה מהווים נדבך עיקרי ויש בהם כדי לתרום תרומה של ממש להתרחשות מעשה התקיפה. עוד טענה, כי בעובדה ולפיה, אין לחובת הנאשמת הרשעות קודמות, אין כדי להביא לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינה.

40. כן טענה המאשימה, כי הנאשמים אמנם הודו במעשיהם במסגרת הסדר טיעון ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר, ואולם כתב האישום תוקן לקולא באופן ניכר וכפועל יוצא אף הורד רף הענישה להם צפויים. כך טענה, כי בנסיבות אלו, אין ליתן לשיקול זה משקל רב, נוכח חומרת מעשי הנאשמים וכי יש למקם את העונש הראוי לכלל הנאשמים בקצה העליון של מתחם העונש ההולם, כפי הצעתה.

41. נוכח חומרת העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו, הנזק שעלול היה להיגרם, הנזק שנגרם בפועל, הצורך להרתיע את הרבים, תעוזת הנאשמים הבאה לידי ביטוי בפלישה של ממש לבית המתלוננים ותקיפתם בביתם, כמו גם נתוני הנאשמים, סבורה המאשימה, כי העונש הראוי לנאשמים נמצא בתוך מתחם העונש ההולם, במדרג האמצעי - עליון של המתחם כפי הצעתה ולפיכך, עתרה להשית עליהם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, מאסר מותנה ולחייבם בתשלום פיצוי למתלוננים ובתשלום קנס.

42. בהשלמת טיעוניה לעונש מיום 6.1.16, טענה המאשימה, כי אין בחוות הדעת החיוביות מאת הממונה על עבודות השירות שהוגשו בעניינם של הנאשמים הרלוונטיים, כדי לשנות מעמדתה העונשית, כפי שפורטה לעיל.

43. בהשלמת טיעוניה לעונש מיום 3.3.16 ולאחר שהעיד עד לעונש נוסף מטעמו של הנאשם יוסף טאטור, טענה המאשימה בהקשר זה, כי היכרות העד, צחי ברקו עם הנאשם הינה מצומצמת גם מבחינה מהותית וגם מבחינת משך ההיכרות וכי העד אינו מכיר את נסיבותיו האישיות המלאות של הנאשם, כמו גם את עברו הפלילי. לפיכך טענה, כי בנסיבות אלו, אין בעדותו של עד זה כדי להעלות, או להוריד מהענישה שתושט על הנאשם בסופו של יום.

טיעוני הנאשמים לעונש - חמזה הינדאוי וניבאל אבו פרדה (נאשמים 4 ו- 6 בכתב האישום המתוקן) :

44. במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ הנאשמים הסכם סולחה, אשר התקבל וסומן נ/1, מסמך מהמחלקה לשירותים חברתיים, אשר התקבל וסומן נ/2 ותיעוד רפואי אשר התקבל וסומן נ/3.

45. באשר לנאשם חמזה הינדאוי, ציין ב"כ הנאשמים, כי הנאשם יליד 1979, נשוי ואב ל- 3 ילדים בגילאים 8 - 12 שנים. רעייתו בת 28 שנים, עקרת בית והוא נושא באחריות לפרנסת משפחתו. כך הביא נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם וציין, כי הנאשם נאלץ לעזוב את ספסל הלימודים בגיל צעיר ולסייע לאביו בפרנסת המשפחה וכי בהמשך, הנאשם השתלב כראוי, תפקד כנדרש והקדיש את מירב זמנו לתא המשפחתי ולפרנסת בני משפחתו. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשמים לעולה מהמסמך נ/2.

46. כן ציין ב"כ הנאשמים, כי בעקבות הסתבכותו בפרשה דנן, היה נתון הנאשם חמזה הינדאוי

במעצר מאחורי סורג וברח מיום 4.6.14 ועד ליום 16.6.14. כך טען, כי זהו מעצרו הראשון וכי הוא חווה את המעצר כחוויה קשה. כך הדגיש, כי בהמשך, שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית, תנאים אשר הוקלו בהמשכם של ההליכים ואף הותר לו לעבוד.

47. ב"כ הנאשמים עמד על כך, כי מעורבותו של חמזה הינדאוי בפרשה דנן הינה אקראית לחלוטין, שעה שפגש את יתר הנאשמים כאשר יצאו נסערים לכיוון ביתה של הנאשמת והוא הצטרף אליהם. כך טען, כי חלקו של הנאשם בפרשה הינו מזערי, שכן הנאשם לא תקף ולא היה אקטיבי במעשה התקיפה.

48. באשר לנסיבותיה האישיות של הנאשמת ניבאל אבו פרדה, הפנה ב"כ הנאשמים לאמור בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינה והדגיש, כי הנאשמת ילידת 1972 ואם ל-8 ילדים. כך טען, כי אומנם במובן מסוים הנאשמת אחראית להתפתחות האירוע, אולם יש לבחון את המקרה מנקודת מבטה האישית. בהקשר זה ציין, כי עניין לנו באישה אשר גדלה בסביבה מסורתית, נורמטיבית, נעדרת עבר פלילי, אשר נקלעה למצוקה נוכח יחס לא הולם ופוגעני שהפגין כלפיה שכנה. הנאשמת שיתפה את אחיה בנושא, דבר אשר הוביל להתפתחות האירוע, כפי המתואר בכתב האישום המתוקן. כך טען, כי מבלי לגרוע מחומרת המעשים, הרי שהנאשמת נפגעה מדברי השכן באורח קשה ולפיכך ועל רקע זה, יש לראות את ביצוע המעשים.

49. כן הפנה ב"כ הנאשמים להתרשמות שירות המבחן מן הנאשמת, והכל כמפורט בטיעוניו שם. כך עתר, כי בית המשפט יימנע מלהשית על הנאשמת צו של"צ כפי המלצת שירות המבחן, נוכח נסיבותיה האישיות המורכבות. בהקשר זה ציין, כי בנה של הנאשמת, בן 14 שנים, נפגע בתאונת דרכים לפני כשבועיים וכתוצאה מכך הוא נפגע באורח קשה. כך ביקש להדגיש, כי לנאשמת 8 ילדים וכי היא מקדישה את רוב זמנה כיום בטיפול בבנה אשר נפגע.

50. כן ציין, כי הנאשמת הייתה נתונה במעצר מאחורי סורג וברח מיום 24.4.15 ועד ליום 30.4.15 וכי במסגרת ההליכים דנן היא ומשפחתה עזבו את מקום מגוריה וניתקו כל קשר עם המשפחה.

51. עוד הדגיש ב"כ הנאשמים, כי בין הנצים נכרת הסכם סולחה (נ/1) וכי המתלוננים הודיעו, כי אין להם עניין בהליכים דנן וכי הם סלחו לנאשמים. באשר לסוגיית הסולחה, הפנה ב"כ הנאשמים לפסיקה רלוונטית.

52. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשמים, כי הפגיעה במקרה דנן הינה מינורית. כך הדגיש את התיקון המהותי שנערך בכתב האישום, כמו גם את הודאת הנאשמים והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כן טען, כי בנסיבות אלה יש כדי להביא להקלה בעונשם של הנאשמים.

53. ב"כ הנאשמים עמד על כך, כי עניין לנו באירוע אחד וטען, כי נוכח מדיניות הענישה הנהוגה, חלקם היחסי המינורי של חמזה הינדאוי וניבאל אבו פרדה, כמו גם הנזק שנגרם בעטיו של האירוע, מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין צו של"צ לבין מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות. בהקשר זה הגיש ב"כ הנאשמים פסיקה רלוונטית, כמו גם הפנה לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים ולנתוני העושים. כך עתר לחייב את הנאשמים אך בחתימה על התחייבות כספית ובתשלום קנס.

54. בהשלמת טיעוניו עמד ב"כ הנאשמים על העובדה, כי הנאשמת הגיעה למקום האירוע, כאשר היא לא אוחזת בידה דבר וטען, כי היא לא הייתה אקטיבית באירוע התקיפה.

55. בהשלמת טיעוניו מיום 6.1.16, חזר ב"כ הנאשמים על טיעוניו לעונש, כפי שאלה פורטו לעיל. כך ביקש להדגיש, כי נוכח נסיבותיה האישיות והמורכבות של הנאשמת, כפי שאלה פורטו לעיל, הרי שהמלצת שירות המבחן בעניינה הינה מחמירה ויש להשית עליה ענישה הצופה פני עתיד בלבד.

טיעוני הנאשמים לעונש (מוחמד טאטור, עלי טאטור, איברהים טאטור (הנאשמים 1-3 בכתב האישום המתוקן) ויוסף טאטור (הנאשם 5 בכתב האישום המתוקן):

56. במסגרת ראיות הנאשמים לעונש, העידה כעדה לעונש הגב' חמדה טאטור, אמם של הנאשמים. כן הגיש ב"כ הנאשמים אסמכתאות כראיות לעונש מטעמו, אשר התקבלו וסומנו נ/4, נ/5 ו - נ/6.

57. הגב' חמדה טאטור ציינה בעדותה, כי היא אינה תומכת במעשי הנאשמים וכי היא אישה נורמטיבית, אשר חוותה חיים קשים. כך העידה, כי בעלה היה חולה לב במשך 20 שנה, כי ילדיה לא המשיכו בלימודיהם וכי יוסף טאטור ומוחמד טאטור עבדו ועזרו בפרנסת המשפחה. עוד ציינה, כי בעלה נפטר וכי היא חינכה את ילדיה להיות אנשים נורמטיביים וכי כך התנהגו עד לאירוע דנן. כן ביקשה לנקוט במידת הרחמים בעת גזירת דינם של הנאשמים.

58. באשר לסיבה אשר הובילה את הנאשמים לביצוע המעשים, טען ב"כ הנאשמים, כי אין ענייננו אך בפגיעה על רקע כבוד המשפחה, אלא בסיכון חיים ממשי של הנאשמת. בהקשר זה ציין, כי הנאשמת נשואה ואם ל- 8 ילדים וכי פגיעה בשמה הטוב יכול היה להוביל לפגיעה ממשית בה. כן ציין, כי כל הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם, נטלו אחריות והתנצלו. בהקשר זה אף הפנה לעמדת אמם של הנאשמים, כפי שהיא קיבלה את ביטוייה בעדותה, אשר פורטה לעיל.

59. עוד הדגיש ב"כ הנאשמים את התיקון המהותי שנערך בכתב האישום ואת העובדה, כי נוכח

התיקון, הרי שעניין לנו בעבירות אשר בסמכותו העניינית של בית משפט שלום.

60. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשמים, כי הנזק במקרה דנן הינו מינורי, שעה שהמתלונן סאלח נפצע בידו.

61. באשר לנאשם מוחמד טאטור, ציין ב"כ הנאשמים, כי נאשם זה הינו עוסק מורשה, עוסק בתחום הבניין, היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה במשך 54 ימים ובהמשך, שוחרר בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית מלא. כך ציין, כי בהמשכם של ההליכים תנאיו הוקלו, הותר לו לעבוד ולנהל את עסקו, כאשר הוא מעסיק את כל אחיו, למעט עלי טאטור. כך הדגיש, כי אביו של הנאשם נפטר בשנת 2001, רעייתו הינה מורה וכי אך לפני מספר ימים חמיו נפטר באופן פתאומי. כן ציין, כי לנאשם 3 בנות בגילאים 6 - 10 שנים.

62. באשר לנאשם יוסף טאטור, ציין ב"כ הנאשמים, כי רעייתו הינה מורה לאנגלית וכי ההליכים נשוא התיק דנן השפיעו על שגרת חייה. כך ציין, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה במשך כ- 60 ימים וכי בהמשך, שוחרר בתנאים מגבילים והוא חזר לעבוד עם אחיו בבנייה. כן ציין, כי לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירת אלימות במשפחה והפנה בהקשר זה לתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם, אשר טומן בחובו פן שיקומי, כמו גם המלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה וחצי. באשר להעדפת הפן השיקומי והארכת המאסר המותנה, הפנה ב"כ הנאשמים לפסיקה רלוונטית. עוד ציין, כי לנאשם 3 ילדים.

63. באשר לנאשם איברהים טאטור, ציין ב"כ הנאשמים, כי אביו נפטר בהיותו בן 10 שנים וכי הוא הצעיר במשפחתו. כך הדגיש, כי אחיו ואחיותיו גידלו אותו, תמכו בלימודיו וכי הוא החל לימודים גבוהים במכללת "כנרת" בלימודי ארכיטקטורה והנדסת בניין. כך ציין, כי לפני סיום שנת הלימודים אירעה הפרשה דנן וכי בעטיו של האירוע הפסיד הנאשם כשנת לימודים אחת. כן הדגיש, כי בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר חיובי וכי הנאשם מאורס. כך עתר לאימוץ התסקירים בעניינם של הנאשמים יוסף ואיברהים טאטור.

64. באשר לנאשם עלי טאטור, ציין ב"כ הנאשמים, כי לנאשם שני ילדים וכי הוא היחיד במשפחה אשר אין בבעלותו בית. כן ציין, כי רעייתו אינה עובדת, כי אחיו תומכים בו וכי הוא נעדר עבר פלילי.

65. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הגיש ב"כ הנאשמים פסיקה רלוונטית וטען, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין הימנעות מהרשעה בדין לבין מספר חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות שירות.

66. כך ביקש ב"כ הנאשמים להדגיש, כי בין הנאשמים לבין המתלוננים נכרת הסכם סולחה וכי

הנאשמים שילמו פיצויים בסך 35,000 ש"ח למתלונן. כן טען, כי בגין הסתבכותם של הנאשמים באירוע, הורע מצבם הכלכלי והם מנסים בכל כוחם לשרוד.

67. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשמים לאימוץ תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים אשר הוגשו בעניינם תסקירים, כאמור, כמו גם לביטול הרשעת הנאשם איברהים טאטור בדין וזאת כדי לאפשר לו להמשיך את לימודיו האקדמאיים. בהקשר זה עמד ב"כ הנאשמים על כך, כי עניין לנו באנשים נורמטיביים, אשר לא הפעילו שיקול דעת נכון וכי כל אחד מן הנאשמים היה נתון במשך כחודשיים במעצר מאחורי סורג ובריח.

68. בדבריהם בפני הביעו כל הנאשמים צער בשל מעשיהם, כמו גם הבטיחו, כי לא יחזרו על מעשים כגון דא בעתיד.

69. בהשלמת טיעוניו מיום 6.1.16, ציין ב"כ הנאשמים, כי הוא עומד על עתירתו להשית על הנאשמים מוחמד ועלי טאטור מאסרים מותנים, להאריך את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד יוסף טאטור ולבטל את הרשעת איברהים טאטור בדין. כך ביקש להדגיש, כי עניין לנו בעבירת תקיפה וכי נכרת הסכם סולחה בין הצדדים, הטומן בחובו רכיב פיצוי גבוה.

70. ביום 3.3.16, השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש באשר לנאשם יוסף טאטור. כן העיד כעד לעונש מטעם נאשם זה מר צחי ברקו.

71. מר צחי ברקו העיד, כי הינו יזם בתחום הנדל"ן וכי בבעלותו חברה ליזמות העוסקת בפרויקטים של יזמות. עוד העיד, כי הוא מכיר את יוסף טאטור מזה כחצי שנה, במסגרת פרויקט בו עובד הנאשם כטפסן אצל קבלן. בהקשר זה העיד, כי הוא פגש ופוגש את הנאשם בתדירות יום יומית וכי נרקמה ביניהם מערכת יחסים טובה. כך העיד, כי הוא התרשם באופן חיובי מן הנאשם וכי חרף טיבה ואופייה של העבודה, הנאשם הינו אדם רגוע, ניוח, מקבל מרות, עובד טוב ואחראי. כך ביקש את התחשבות בית המשפט בנאשם וציין, כי הנאשם הינו אדם חיובי, תורם לחברה, מפרנס את משפחתו, בעל מוסר עבודה ועבודתו חשובה לו. במסגרת חקירתו הנגדית העיד העד, כי הוא מודע לעובדה, כי לנאשם הרשעות קודמות בפלילים, כמו גם מודע למהות האירוע דנן. כך העיד, כי מערכת היחסים ביניהם התאפיינה בסביבת העבודה ולא מחוצה לה.

72. בהקשר זה טען ב"כ הנאשמים, כי עדותו של מר צחי ברקו אינה שגרתית, זאת בשל העדר זיקה בינו לבין הנאשם. כך ציין, כי בין העד לבין הנאשם נרקמה מערכת יחסים עמוקה וקבועה במהלך 6 חודשים וכי העד נחשף לנאשם והביע רצון לסייע לו, בהיעדר אינטרס אישי. כן טען, כי עדותו של העד משקפת נכונה את תפקוד הנאשם כיום, לרבות אופיו, מסירותו ותגובותיו, דבר העולה בקנה אחד עם תסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו.

73. באשר לסוגיית הארכת המאסר המותנה, הגיש ב"כ הנאשם פסיקה רלוונטית. כך טען, כי במקרה דנן יש להאריך את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם, זאת נוכח עדותו של מר צחי ברקו אודות השינוי שעבר הנאשם, תפקודו ואחריותו, כמו גם השלכות מאסרו על משפחתו. כן טען, כי הפעלת המאסר המותנה תוביל להשתת 8 חודשי מאסר על הנאשם, דבר אשר אינו תואם את נסיבות המקרה, את האמור בתסקיר, את רמת מסוכנותו הנמוכה, את העובדה, כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך חודשיים, את הסולחה בין הצדדים ואת חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות.

74. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם להארכת המאסר המותנה בעניינו של הנאשם יוסף טאטור.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם איברהים טאטור:

75. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 20.4.15.

76. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 21 שנים, מאורס ומתגורר יחד עם אמו בכפר ריינה. משנת 2011 עובד הנאשם בתחום הבניין יחד עם אחיו, אשר עובד כקבלן עצמאי. הנאשם מסר, כי טרם מעורבותו באירוע הנדון, הוא למד לימודי "הנדסאות בניין" שנה א' במכללה "הטכנולוגית כנרת" בטבריה והפסיק את לימודיו עקב מעצרו. כן ציין, כי בהמשך, הוא שהה בתנאים מגבילים.

77. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובהמשך, עבד במשך כשנתיים וחצי בעבודות שונות. כן שלל שימוש בחומרים פסיכו - אקטיביים ובעיות התנהגות לאורך השנים והדגיש את היותו אדם חברותי ואהוד בקרב חבריו.

78. כך עולה, כי הנאשם הינו הצעיר בסדר הילודה במשפחת מוצאו. אביו של הנאשם נפטר בהיותו בן 53 שנים ואמו עקרת בית הסובלת מבעיות בריאות שונות. כך ציין הנאשם, כי הוא דואג לצרכיה של אמו, כמו גם מטפל בה.

79. עוד עולה, כי עיון בגיליון הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם מלמד, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. הנאשם הציג בפני שירות המבחן תפיסה עצמית המאופיינת בעמדות חברתיות, הכוללת קבלה והיענות לערכים נורמטיביים.

80. בהתייחסותו למקרה דנן, הנאשם מודה ולוקח אחריות על המעשים נשוא כתב האישום המתוקן, כמו גם מביע צער על התנהגותו האלימה כלפי המתלון ובני משפחתו וחרטה על מעשיו. תחילה, הסביר הנאשם, כי מעשיו הינם תוצאה של פגיעה באחותו ע"י אחיו של המתלון, אך

בהמשך, הכיר הנאשם בכישלונו ההתנהגותי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מסוגל לגלות אמפטיה כלפי המתלונן.

81. הנאשם הסביר, כי עובר לאירוע דנן, אחיו של המתלונן נהג במשך תקופה להציק לאחותו המתגוררת בשכנות עם משפחת המתלונן. כך מסר הנאשם, כי ביום האירוע, אחותו התקשרה לאחד מאחיו וביקשה את התערבותם, על מנת לשים קץ למסכת ההצקות לעברה מצד השכן. על רקע זה, הנאשם ואחיו, יחד עם בן דודם, נסעו לנצרת כשהם מצוידים באלות.

82. כך טען הנאשם, כי הם נטלו אלות מתוך מחשבה שמא יתקלו באלימות מהצד השני ולא מתוך כוונה לתקוף. לדבריו, עם הגעתם למקום, הם ביקשו לדבר עם הבחור המציק לאחותם ולהבין את פשר התנהגותו הפוגענית כלפיה, אולם בני משפחתו הגיבו בתוקפנות כלפיהם והתפתחה במקום תגרה, כאשר הוא נטל בה חלק.

83. הנאשם הביע צער וחרטה על התנהגותו האלימה, כמו גם התייחס למחירים הקשים שהתנהגותו הבעייתית גבתה ממנו, תוך ציון, כי על דרך הכלל, הוא מצליח לשמור על קור רוח ומסוגל לרוב לווסת את דחפיו וכעסו בצורה בונה. שירות המבחן ציין, כי נראה, כי באירוע הנדון עמדו תחושות של מחויבות ונאמנות כלפי בני משפחת הנאשם.

84. כך ציין הנאשם, כי לאחר האירוע, הוא ואחיו יזמו סולחה עם המתלונן ובני משפחתו, במסגרתה הם שילמו פיצוי כספי בסך 35,000 ₪. לדברי הנאשם, מאז הסכם הסולחה אין משקעים בין הצדדים ואחותו עברה להתגורר במקום אחר.

85. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל יכולות וכישורים טובים, חברותי ובעל עולם ערכים נורמטיבי על דרך הכלל. שירות המבחן ציין, כי הנאשם מקבל אחריות על התנהגותו, מביע חרטה ותופס את עצמו כבעל ערכים נורמטיביים, כאשר נראה, כי המקרה הנדון הוא חריג במערך תפקודיו. להערכת שירות המבחן, ההליך המשפטי שהתנהל כנגד הנאשם עד כה חידד עבורו את חומרת מעשיו ועזר לו להפיק את הלקחים הדרושים.

86. הנאשם לא ביטא בפני שירות המבחן מצוקה פנימית ממצבו כיום, למעט התנהלותו של ההליך המשפטי הנוכחי והאיום שהוא חווה בגינו. הנאשם חווה את עצמו כמי שהפיק לקחים מהאירוע הנדון ומהמחירים שהוא ממשיך לשלם עד היום. לאור האמור לעיל, נוכח הערכת שירות המבחן, כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הוא נמוך, כמו גם בהעדר נזקקות טיפולית, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

87. שירות המבחן התרשם, כי עסקינן במעורבות חריגה ויחידה של הנאשם בפלילים, עליה הוא

מקבל אחריות ומביע חרטה בגינה. עוד התרשם שירות המבחן, כי התנהגותו התוקפנית של הנאשם קשורה לאופי הקשר והיחסים עם בני משפחתו ותחושותיו כלפי אחותו. בנוסף, שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנאשם בעל תפיסת עולם נורמטיבית, אשר אינו מאופיין בקווי אישיות אלימים וכי הערכה זו מתחזקת נוכח עברו הנקי של הנאשם ומהאבחון שנערך לגביו.

88. כן העריך שירות המבחן, כי קיים סיכון נמוך להישנות מעשים דומים בעתיד וכי ניכר, כי הנאשם משקיע כיום את כוחותיו באפיקים חיוביים ופרודוקטיביים, כאשר הליך הסולחה והפיצוי הכספי שניתן, מעידים אף הם על הרצון בהפסקת האלימות והרגעת המתיחות בין הצדדים.

89. להערכת שירות המבחן, ענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 200 שעות עשויה ליתן במקרה דנן מענה חינוכי, גמולי והרתעתי בעניינו של הנאשם, זאת במקביל לחזרתו לתפקודו התקין, כפי שהיה עובר לאירוע הנדון.

תסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת ניבאל אבו פרדה:

90. כאמור, בעניינה של הנאשמת הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 20.4.15.

91. מהתסקיר עולה, כי הנאשמת בת 42 שנים, תושבת נצרת, נשואה משנת 1999 ואם ל - 8 ילדים בגילאים שנתיים וחצי ועד 14 שנים, המצויים במסגרות החינוך הפורמאלי. כך עולה, כי הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ובהמשך, היא למדה בקורס מקצועי לתפירה ועבדה במשך תקופה קצרה בתחום. בגיל 27 הנאשמת התארסה ונישאה ומאז, היא תפקדה כעקרת בית ולאורך השנים התמקדה בטיפול בילדיה ובדאגה לצרכיהם השונים. בעלה של הנאשמת בן 45 שנים, מוצאו מחברון והוא עובד כקבלן בתחום האלומיניום.

92. כן הובאו נתונים אודות משפחת מוצאה של הנאשמת. כך עולה, כי עיון בגיליון הרשעותיה הקודמות של הנאשמת מלמד, כי אין לחובתה הרשעות קודמות. הנאשמת הציגה בפני שירות המבחן תפיסה עצמית נורמטיבית, הכוללת קבלה והיענות לנורמות הקבועות בחוק.

93. בהתייחסותה לעבירות דנן, הנאשמת הודתה בעבירות, לקחה אחריות וביטאה חרטה כנה בגין מעשיה. הנאשמת ציינה, כי בינה לבין משפחת המתלונן קיימת היכרות יחסית שכנות מזה כ - 10 שנים וכי עובר לאירוע הנדון, ללא סיבה, אחיו הצעיר של המתלונן החל להשמיע באוזניה דברי גנאי ודברים גסים, אשר גרמו לה לתחושות עלבון ופגיעה קשות. לדברי הנאשמת, היא ניסתה לברר את פשר התנהגותו הפוגענית של השכן כלפיה ולשים קץ לעניין, אולם הוא לא נענה לפניותיה וגם

לאחר שפנתה למשפחתו, הוא המשיך להקניטה בכל הזדמנות ולהעליבה בפני השכנים. כך הסבירה הנאשמת, כי לאחר שהיא מיצתה את כל הדרכים האפשריות מבחינתה להפסיק את הפגיעה בה ע"י אותו שכן, היא ביקשה את התערבותם של אחיה על מנת לצאת ממצב חוסר האונים ולהפסיק את הפגיעה בה.

94. כך סיפרה הנאשמת, כי עם הגעתם של אחיה לשכונה ביום האירוע, הם פנו יחד לביתו של השכן והיא ביקשה לשוחח עם הבחור הפוגע. הנאשמת הסבירה, כי אחיו של המתלונן ראה אותם עומדים בפתח הדלת ומיד הלך למטבח וחזר עם סכין. הנאשמת ציינה, כי התפתחה תגרה במקום בינו לבין אחיה והיא עזבה את המקום במהרה ועלתה לדירתה. כך עולה, כי על אף עמדת הנאשמת באשר לחלקה באירוע, היא ביטאה בפני שירות המבחן צער על הסלמת האירוע ועל הפגיעה במתלונן.

95. שירות המבחן התרשם מנאשמת בעלת יכולת קוגניטיבית ומילולית טובה, המנהלת אורח חיים פשוט ונורמטיבי על דרך הכלל. הנאשמת תיארה פער בין הדימוי שנוצר בגין מעורבותה באירוע הנדון, לבין תפיסת עצמי חיובית והתנהלותה בחיי היום יום בתחומים שונים בחייה. הנאשמת חווה את המגע עם גורמי החוק כזר לה, כמו גם את האלימות כדפוס שאינו מאפיין את דפוסי התנהגותה ואת הערכים שלאורם חונכה.

96. כך עולה, כי החקירה במשטרה, תקופת המעצר ובהמשך השהות במעצר בית, מתוארים על ידי הנאשמת כאירועים אשר הותירו את חותמם ואת השפעתם עליה בהיבט הרגשי. הנאשמת מתארת את הקושי להתמודד עם מראה ארבעת אחיה במעצר ועם המחיר האישי והמשפחתי נוכח מעצרו. הנאשמת בכתה במהלך הפגישה, כאבה בלט ושירות המבחן התרשם, כי העיסוק בהליך המשפטי ובהשלכותיו, מכבידים עליה.

97. שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת מכירה בקשייה הרגשיים, אשר הציפו אותה והיוו את הרקע לביצוע העבירות. להערכת שירות המבחן, המשבר שחווה הנאשמת בעקבות מעצרה, כמו גם ההליכים המשטורתיים והמשפטיים שננקטו כנגדה, הרגיעו אותה מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד והסיכון להישנות התנהגות, כאמור, בעתיד, הינו נמוך.

98. הנאשמת אינה מבטאת צורך בהתערבות טיפולית. נוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן מהתנהלות הנאשמת, המעידה על קיומם של כוחות ויכולות תפקודיות טובות, כמו גם הערכת שירות המבחן בדבר קיום סיכון נמוך להישנות מעשים דומים בעתיד, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת.

99. בפגישה עם הנאשמת ניכרה התרגשותה כאשר שיתפה בנסיבות האירוע הנדון, כמו גם

בהשפעתו על המערך המשפחתי, זאת נוכח שהותה במעצר ובהמשך, בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית. הנאשמת חרדה כיום מתוצאות ההליך הפלילי וביטאה את חששה מהטלת ענישה שתקשה עליה במילוי תפקידה המשמעותי בבית ובמלאכת הטיפול בילדיה.

100. נוכח כל האמור לעיל, כמו גם העובדה, כי עסקין במעורבות חריגה ויחידה בפלילים, התרשמות שירות המבחן, כי עסקין בנאשמת בעלת תפיסת עולם נורמטיבית, ההערכה ולפיה, קיים סיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשמת צו של"צ בהיקף של 200 שעות למשך שנה.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם יוסף טאטור:

101. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 19.4.15.
102. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 40 שנים, תושב כפר ריינה ונתון בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית חלקי בבית דודו, בכפר ריינה.
103. הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאים 4 - 13 שנים, הלומדים במסגרות החינוך הפורמאלי. הנאשם נישא לבת דודתו בשנת 2000, רעייתו בת 36 שנים והיא מורה לאנגלית במקצועה.
104. כן הובאו נותנים אודות משפחת המוצא של הנאשם. כך עולה, כי הנאשם עזב את המסגרת הלימודית לאחר 10 שנות לימוד, לדבריו, על רקע היעדר משאבים כלכליים במשפחת מוצאו והצורך לסייע בפרנסתה. הנאשם עבד בעיקר בעבודות בניין בשילוב עם עבודות בענפים נוספים, כמו רעפים ואינסטלציה. כך עולה, כי מזה מספר שנים עובד הנאשם בבניין עם אחיו הקבלן, ויחד עם חלק מאחיו.
105. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות. האחת, בגין החזקת נשק משנת 1996 בהיותו כבן 18 שנים. השנייה, בגין תקיפת קטין משנת 2000 והשלישית, בגין תקיפת רעייתו. בגין הרשעתו האחרונה הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר מותנה בן 8 חודשים.
106. בשנת 2013 הופנה הנאשם לחקירה בשירות המבחן בגין תקיפת רעייתו. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לתקופת ניסיון טיפולי וביום 7.4.13, נדון לצו מבחן למשך שנה, בצירוף עונשים נלווים. הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית המיועדת לגברים אלימים כלפי נשותיהם ובלט אצלו הקונפליקט הפנימי שחווה בחייו האישיים, בין הקושי שלו לשמור על גבולותיו האישיים לבין

החדירה, ההתערבות והלחץ המופעל עליו מצד בני משפחתו. שירות המבחן התרשם מהכנות שהפגין הנאשם במהלך הטיפול, מיכולתו להתחבר לקשייו, מנכונותו ומהתגייסותו ליישם את אשר נלמד, מיכולתו למתן וקבלת משובים משאר חברי הקבוצה ולהתחבר לאשר עולה בקבוצה.

107. בהתייחסותו לעבירות דנן, הנאשם מודה במיוחס לו ומקבל אחריות על עובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם הסביר, כי יחד עם בן דודו ושלושת אחיו, הם נסעו מכפר ריינה לנצרת כשהם מצוידים באלות, לאחר שאחותו התקשרה לאחיו והודיעה לו, כי השכן מציק לה מזה תקופה וקורא לה בשמות גנאי.

108. הנאשם הסביר את הצטיידותם באלות כדרך להתגוננות מפני תקיפה אפשרית מהצד השני ולא מתוך כוונה לתקוף. הנאשם מסר, כי הוא ואחיו ניסו תחילה לדבר עם בני משפחת המתלונן בכדי ליישב את הסכסוך ולשים קץ למסכת ההצקות כלפי אחותם, אך נתקלו בתגובה אלימה מצד בני משפחתו של הבחור, מהר מאוד התלהטו הרוחות והתפתחו במקום קטטה וחילופי מכות, כאשר הוא נטל בהם חלק.

109. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מודע להתנהגותו התוקפנית ומבין, כי שגה. הנאשם מכיר בקשייו לשלוט על עצמו בשעת מצוקה ובנטייה שלו לעצבנות יתר, פזיזות ואימפולסיביות. בבחינת מהלך האירוע הנדון, הנאשם העלה את הסבירות שכיום, הוא לא היה ממחר להגיע לנצרת יחד עם אחיו, אלא נוקט בדרכים מותאמות לפתרון הבעיה. הנאשם ציין, כי בתקופה שלאחר האירוע, הוא ואחיו יזמו סולחה עם המתלונן ומשפחת מוצאו, ישבו את הסכסוך ביניהם ושילמו סך ₪ 35,000 למתלונן ולבני משפחתו.

110. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מקפיד לנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי המבוסס על הרגלים ונורמות של עבודה. יחד עם זאת, ניכר, כי במצבי לחץ ודחק הנאשם מגיב באימפולסיביות ובתוקפנות, מאבד שליטה על התנהגותו ומגיב כפי המצופה ממנו במשפחתו המורחבת. שירות המבחן התרשם, כי הנאמנות והמחויבות למשפחת המוצא הינן ערכים עליונים, גם אם כרוך בכך ביצוע עבירות. הנאשם מתקשה בהצבת גבולות ברורים עבור הסובבים אותו ובמיוחד בני משפחת מוצאו ונגרר אחר החלטות משפחת המוצא. שירות המבחן מעריך, כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד וללא טיפול ייעודי, רמת הסיכון אף תעלה.

111. שירות המבחן שיקף לנאשם את חשיבות שילובו בהליך טיפולי ייעודי, במטרה להעלות את מודעותו לדפוסי התנהגותו המכשילים, תוך הרחבת היכולת להתמודדות אדפטיבית בעתות מצוקה ודחק. הנאשם קיבל את הצעת שירות המבחן לשלבו בהליך טיפולי והביע נכונות לשתף פעולה.

112. נוכח נכונות הנאשם ליטול חלק בהתערבות טיפולית, שירות המבחן בא בהמלצה להעמיד את

הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכם ישולב במערך הטיפול בשירות המבחן. בנוסף, שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות למשך שנה, זאת לצד הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

דין והכרעה:

113. כאמור, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן אשר עניין, קשר לפשע ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה, אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

114. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

115. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

116. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים נשוא כתב האישום המתוקן מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

117. באשר למעשים ולעבירות נשוא כתב האישום התוקן, הרי שראוי בהקשר זה לקבוע מתחם עונש הולם אחד, בזיקה למעשים ולעבירות כעולה מכתב האישום המתוקן. גם ב"כ הצדדים ראו לילך במתווה זה, מתווה אשר הינו ראוי ונכון ואף עולה בקנה אחד עם קביעות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

118. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, כאמור, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

119. כאמור, הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות שעניינן, קשר לפשע ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות הינם, הגנה על שלמות גופו, תחושת ביטחונו האישי ושלווה נפשו של הפרט והן זכות הפרט להגנה על ביתו-מבצרו. כך ראוי להפנות למהות המעשים שביצעו הנאשמים כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתקן, טיבם, מהותם, אופיים ונסיבות ביצועם ואשר יש בהם כדי ללמד, כי במעשיהם עשו הנאשמים כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים חברתיים מוגנים אלו.

120. לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרתן של עבירות אלימות תוך עשיית שימוש בנשק קר והדגישו את הענישה הנדרשת לצורך מיגורן. עוד יצוין, כי עבירות האלימות הפכו חזון נפרץ במקומותינו ובתי המשפט שבו ואמרו דברם אודות הצורך בהשתת ענישה מוחשית במקרים כגון דא. בהקשר זה ראה ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (פורסם בנבו 10.11.09). שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ושלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

121. באשר לערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירה שעניינה, קשר לפשע, נציין את הסיכון החברתי הגלום בעצם ההתחברות העבריינית. כך נדגיש, כי בעבירה שעניינה קשר לפשע נפגעים גם הערכים החברתיים, אשר נפגעים מביצוע העבירה העיקרית. בענייננו, הנאשמים הורשעו בקשר לפשע לביצוע עבירת אלימות. משכך, גם בעבירה זו נפגעים הערכים החברתיים שמטבעם נפגעים בעבירות האלימות.

122. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט, כאמור, שבו ואמרו דברם בעבירות כגון אלה והדגישו את הצורך בהשתת ענישה משמעותית, אשר יהא בה כדי ליתן ביטוי לצורך בהוקעת

תופעה ועבירות כגון דא. יפים בהקשר זה הדברים שנקבעו בע"פ 5641/09, **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** (לא פורסם, ניתן ביום 22.3.10), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005), יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן ([פורסם בנבו], 10.11.2009))."

123. בת"פ 16312-10-13 **מדינת ישראל נ' אחמד שקיראת ואח'** (פורסם בנבו)(9.2.14), הורשעו נאשמים בעבירה שעניינה תקיפה בנסיבות מחמירות. הנאשם 1 הוסיף וצירף תיק בו הורשע בעבירה שעניינה החזקת סכין יפנית ומברג. הנאשמים תקפו את המתלוננים עקב סכסוך סתמי שעניינו שלט רחוק לשער חשמלי המצוי במתחם משותף לנאשמים ולמתלוננים. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלוננים כאבים באף, רשרושים ונפיחות באוזן, המטומה קלה באף וסימני חבלה בגוף. על הנאשם 1 הושתו, בין היתר, 220 שעות של"צ. הנאשם 2 לא הורשע בדיון והושתו עליו, בין היתר, 300 שעות של"צ.

124. ברע"פ 2114/13 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (20.3.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בשל כך שתקף, יחד עם אחרים, מתדלק בתחנת דלק בעקבות ויכוח עם המתדלק. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל.

125. בעפ"ג 33722-08-13 **טקצנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (6.11.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשני כתבי אישום בביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ובעבירות נוספות, בין היתר, בשל כך שתקף את נפגע העבירה, יחד עם אחר, בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו וזאת ללא כל סיבה מוקדמת. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל.

126. בת"פ 45997-12-11 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (פורסם בנבו) (12.3.12), הורשע נאשם בעבירה שעניינה תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בשל כך שיחד עם אחר תקף את נפגע העבירה שהוא רופא במקצועו, במרפאתו, וזאת על ידי כך שהלם בפניו. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל.

127. בזיקה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו לעיל, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי חלקם היחסי של כל אחד מן הנאשמים שבפני הינו שווה וזהה וכי אין לעשות אבחנה בהקשר זה בין מי מן הנאשמים. כל אחד מן הנאשמים שבפני תרם את חלקו לביצוע המעשים, העבירות ולתוצאות. כך יוער, כי שמתי ליבי לטיעוני ב"כ הנאשמים בהקשר זה ולפיהם, הנאשמת לא הייתה שותפה אקטיבית בהכאת המתלוננים. יחד עם זאת יוער, כי הנאשמת היא זו אשר יצרה ויזמה את האירוע, כמו גם הייתה שותפה מלאה למעשים, שכן פנתה לנאשמים 1-3 בעניין הסכסוך עם השכן, הובילה את הנאשמים לביתו של השכן כאשר הם נושאים עמם מקלות, נכנסה עמם לביתו של השכן והחלה לצעוק בתוך הבית "איפה חאלד". בנסיבות אלו, הרי שחלקה של הנאשמת אינו נופל מחלקם של יתר הנאשמים ומעשיה אף מהווים הם נדבך חשוב ועיקרי לאירוע התקיפה.

לא זו אף זו, סעיף 5 לעובדות כתב האישום המתוקן אינו מצוין באופן קונקרטי מי מן הנאשמים תקף באמצעות אלות את סאלח וראתב, כמו גם אינו מחרג את הנאשמת בהקשר זה. כך יוער, כי אין לבית המשפט, אלא את העובדות והנסיבות בהן הודו הנאשמים. בשים לב לעובדות כתב האישום המתוקן, למהות המעשים שביצעו הנאשמים, טיבם, אופיים ונסיבות ביצועם, הרי שהנאשמים פעלו בחבורה והינם שותפים למעשים, לתוצאות המעשים ולנזקים אשר נגרמו בעטיים.

128. יחד עם זאת, בענישה שתושת על הנאשמים בסופו של יום, תיערך ותיעשה אבחנת מה, בהתייחס לנתוני העושים, לעברם הפלילי של מי מהנאשמים, האמור בתסקירים שהוגשו בעניינם והשוני במידת מה במיקום העונש הראוי לנאשמים בתוך מתחם העונש ההולמים שנקבע להלן, וכפי שהדבר יקבל את ביטוי במקום הראוי לכך, במיקום העונש הראוי לנאשמים, בהתייחס לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ואולם, אך למען הסדר הטוב, ראינו להעיר הערה זו כבר בשלב זה.

129. כך יצוין, כי חומרה נוספת טמונה בעובדה, כי הנאשמים נכנסו לביתם של המתלוננים, מקום אשר אמור להיות "מבצרם", כאשר הם אווזים במקלות ומבצעים את מעשה התקיפה בתעוזה ובעוזות מצח.

130. כך ראוי לציין, כי עניין לנו במעשים אשר הינם פרי של תכנון מוקדם. הנאשמים חברו יחדיו לתקוף את חאלד, הצטיידו באלות, הגיעו לבניין בו מתגוררים הנאשמת וחאלד, פנו לביתה של הנאשמת ויחד עמה ניגשו לביתו של חאלד.

131. כך ראוי עוד לציין את תוצאות המעשים המקבלות את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן ולפיהן, סאלח נחבל בכף ידו השמאלית, נחתך ונזקק לטיפול רפואי. יחד עם זאת, מבלי להקל באלה ראש, הרי שאין עסקינן בתקיפה המצויה ברף הגבוה והחמור של עבירות האלימות, כמו גם ראוי לציין את העובדה, כי לא נגרמו לסאלח חבלות חמורות בעטיה, מבלי להקל ראש בחבלות שנגרמו בפועל.

132. באשר לנזק שיכול היה להיגרם מביצוע העבירות, ראוי להדגיש בהקשר זה, כי בביצוע מעשים כגון דא טמונה באופן אינהרנטי סכנה מוחשית וממשית לשלמות גופו של אדם ולחיו, שעה שלא ניתן לחזות את ההסלמה ואת התוצאה הצפויה באירועים כגון אלה. כך נדגיש, כי, כאמור, הנאשמים לא חדלו ממעשיהם עד אשר הגיעו שכנים לבית והדפו את הנאשמים.

133. מאידך, נציין את הסיבות אשר הביאו את הנאשמים לידי ביצוע העבירות. בהקשר זה נפנה לטיעוני ב"כ הנאשמים ולפיהם, הנאשמת נשואה ואם ל- 8 ילדים, החיה בסביבה מסורתית וכי הנאשמים פעלו מתוך חשש ממשי לשלום אחותם. יחד עם זאת, נדגיש, כי אין באלה כדי להוות הצדקה למעשים חמורים כגון דא, באשר ראויים הם לכלל גנאי.

134. כך שמת ליבי לנסיבות אשר הביאו את הנאשמת לכדי ביצוע העבירות, כפי שהדבר פורט בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינה ובטיעוני בא כוחה לעונש. כאמור, הנאשמת טענה, כי לאחר שהיא מיצתה את כל הדרכים האפשריות להפסיק את הפגיעה בה ע"י חאלד, היא ביקשה את התערבותם של אחיה. יחד עם זאת, נדגיש, כי אין באלה כדי להוות הצדקה למעשים חמורים אלו באשר ראויים הם לכלל גנאי וממילא יובהר, כי מעובדות כתב האישום המתוקן אנו למדים, כי הנאשמת פנתה למשפחת אבו רדא ובעקבות פנייתה, חאלד ואמו התנצלו בפני הנאשמת ובכך ראו את סיום הסכסוך.

135. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצעו הנאשמים, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו גם על דרך של עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים.

סוגיית הרשעת הנאשם איברהים טאטור בדין:

136. כאמור, על יסוד הודאת הנאשם, הרשעתי את הנאשם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן והוא עותר עתה לביטול הרשעתו.

137. אכן, הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדין. החריג הוא, הימנעות מהרשעה. בהקשר

זה, הנני רואה להפנות לע"פ 2083/96, **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (להלן "**הלכת תמר כתב**"), שם נקבעו בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת נאשם בדין ולפיהם, הימנעות מהרשעה בדין אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

138. נציין, כי המסגרת הנורמטיבית הצריכה בהקשר זה, מוצאת את ביטוייה בהוראת סעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**") שעניינו "ביטול הרשעה", המאפשר לבית המשפט אשר כבר הרשיע נאשם, לבטל את הרשעתו בטרם גזר את דינו ולהטיל על הנאשם צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור וזוהי לשונו:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

139. באשר לסוגיית ביטול הרשעה, ראה ע"פ 5102/03, **מדינת ישראל נ' דני קליין**, תק-על 3596, (3)2007, שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

" . . . תכליתו של העיקרון הנוהג נהירה על פניה: הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת האשמה בהליך הפלילי. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני, ומונעת איפה ואיפה בהחלת ההליך הפלילי. . . ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה ותוצאותיה הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את תכליותיו המגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוסרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת. . .

בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב

מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם - גיל, עבר קודם - אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי."

ומן הכלל אל הפרט:

140. במקרה דנן, לא חברו להם, כך לדידי, שני התנאים המצטברים הנדרשים לביטול הרשעת הנאשם בדין ויש להותיר את הרשעתו על כנה.

141. באשר לתנאי הראשון ואשר עניינו, כי ההרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, מודעת אני לכך, כי הנאשם הינו בחור צעיר (יליד 1993), ללא עבר פלילי, הלומד "הנדסאות בניין", כפי שהדברים קיבלו את ביטויים בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו לעונש, כמו גם, ההשלכות התעסוקתיות אשר יכול ויקומו אם יורשע הנאשם בדין, כפי שהן קיבלו את ביטויים במסגרת טיעוני בא כוחו לעונש. יחד עם זאת יצוין, כי הנאשם לא הציג בפנינו כל ראיה קונקרטית המעידה על קיומה של פגיעה ישירה בתפקודי חייו מעצם הרשעתו בדין וטיעונים אלה קיבלו את ביטויים באמירות כלליות בלבד. בנסיבות אלו, הרי שלא הונח בפנינו מסד ראיתי קונקרטי בדבר ההשלכה הישירה אשר תהא להרשעת הנאשם בדין על שיקולי שיקומו, לימודיו ובהתאמה, אף עיסוקו העתידי.

142. כך גם נציין, כי אף שירות המבחן לא בא במסגרת תסקירו בהמלצה שלא להרשיע את הנאשם בדין.

143. גם אם נניח, למען הסר ספק, כי מתקיים ומתגבש במקרה דנן התנאי הראשון הקבוע ב"הלכת תמר כתב", כאמור, הרי שנוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, תוצאותיהם, טיבם, מהותם והחומרה הגלומה בהם, הרי שלדידי בנסיבות העניין, לא ניתן לסיים את עניינו של הנאשם מבלי שירשע בדין והימנעות מהרשעה כאמור, תפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. סיום ההליך בעניינו של הנאשם, אשר הודה והורשע בביצוע המעשים כפי המקרה דנן, זאת ללא הרשעה בדין, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ולא תיתן ביטוי ראוי לאינטרס הציבורי ולחומרת המעשים. בנסיבות אלו, הרי שלדידי לא התקיים גם התנאי השני המצטבר הקבוע ב"הלכת תמר" ולפיכך, יש להותיר את הרשעת הנאשם בדין על כנה.

קביעת העונש הראוי לנאשמים:

144. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים בהתייחס למתחם העונש ההולם, כפי שקבענו לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות

אשר אין קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים.

145. עוד סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם, כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא, וכי יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. לסוגיה זו אף נשוב ונתייחס וביתר שאת, בעניינו של הנאשם יוסף טאטור, אשר סוגיית הארכת מאסר מותנה אשר תלוי ועומד בעניינו, מונחת בפנינו.

קביעת העונש הראוי לנאשם מוחמד טאטור:

146. באשר לנסיבות אשר אין קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין בהקשר זה את עברו הפלילי של הנאשם מוחמד טאטור, כפי שהוא ניבט ועולה מהגיליון ת/1 שהונח בפני. עיון בגיליון ת/1 מלמד, כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת מיום 14.12.2005, אשר התיישנה, זאת בשונה ממחיקתה, בגין עבירה שעניינה חבלה כשעברין מזוין. בגינה הושתו על הנאשם, בין היתר, 3 חודשי מאסר שרוצו על דרך עבודות שירות. כך יצוין, כי מבלי להקל ראש באלה, הרי שאין עסקין בעבר פלילי מכביד ובכל אופן ראוי להדגיש את חלוף הזמן הניכר מאז בוצעה עבירה זו אשר התיישנה, כאמור, זאת בשונה ממחיקתה.

147. עוד יצוין, כי עסקין בנאשם בגיר יליד 1980, זאת בשונה ממי שהוא קטין, על כל המשמעויות הקמות מכך.

148. יצוין, כי בהקשרו של נאשם זה, לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן וכן, לא הונח כל אפיק טיפולי - שיקומי כצופה פני עתיד, זאת בהינתן המעשים שביצע הנאשם בפרשה דנן ובשים לב להרשעתו הקודמת בפלילים.

149. מאידך, יצוין נסיבותיו האישיות של הנאשם. כך שמתי ליבי לעובדה, כי לנאשם עסק מורשה בתחום הבניין, בו מועסקים רוב אחיו ולו 3 בנות קטנות אשר סמוכות על שולחנו. כן שמתי ליבי לכך, כי אביו של הנאשם היה חולה במשך שנים רבות ובשל כך, נאלץ לעזוב את ספסל הלימודים ולצאת לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, כפי שהדבר פורט בעדות אמו, הגב' חמדה טאטור ובטיעוני בא כוחו. בהקשר זה אף שמתי ליבי לשהיית הנאשם במעצר ובהמשך, בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים למשך תקופה ניכרת, על המשמעויות הרחוביות וההשלכות הכלכליות הכרוכות בכך. כן שמתי ליבי, כי לא נרשמה לחובתו כל הפרה.

150. כן תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל המשמעויות הקמות מכך. כן יצוין החרטה והצער שהביע הנאשם בשל מעשיו.

151. כך שמתי ליבי להסכם הסולחה, אשר נחתם בין הצדדים ואשר התקבל וסומן נ/1. כך יצוין העולה מהסכם הסולחה ולפיו, לא נותרו מחלוקות בין הצדדים וכי כל צד מתחייב לשמור על כבוד הדדי, על שכנות טובה ועל יחסים טובים. בהקשר זה אף נציין, כי כפי טיעוני ב"כ הצדדים, ואולם הדבר אינו מקבל את ביטויו בהסכם הסולחה נ/1, שילמו הנאשמים למתלוננים בגין מעשיהם, פיצוי בסך 35,000 ₪. בנסיבות אלו, הרי שמתבקשת המסקנה, כי הליך הסולחה, כמו גם הפיצוי הכספי שניתן, מעידים על רצון בהפסקת האלימות והרגעת המתיחות בין הצדדים ואשר כפי טיעוני ב"כ הנאשמים, מתרחש בפועל.

152. עוד יצוין חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אשר בוצעו, כאמור, בחודש אפריל שנת 2014 וכי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים.

153. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, נסיבותיו האישיות, הסכם הסולחה בין הצדדים, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, ומאידך, העובדה, כי הנאשם בעל הרשעה קודמת בעבירה שעניינה אלימות (אם כי עברו הפלילי אינו מכביד והעבירה התיישנה), גילו של הנאשם, העדר אפיק טיפולי - שיקומי בעניינו, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של המתחם, אך לא בצד הקיצון שבו.

154. תליכיד עונשי ראוי ומידתי בנסיבות אלו, ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה מידתית ומוחשית מחד, אך מאידך, עונש אשר ירוצה על דרך עבודות שירות. עוד ראוי בצד זאת להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת מעל ראשו" של הנאשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייבו באיזון הראוי כמו גם בשים לב לתוצאות המעשים כפי שהן מקבלות את ביטוין בעובדות כתב האישום המתוקן, בתשלום פיצוי לנפגע העבירה. עוד ראוי לחייב את הנאשם נוכח מהות המעשים וטיבם גם בתשלום קנס. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 2,000 ₪ לבין 5,000 ₪ ויש למקם את הקנס הראוי לנאשם בצד הנמוך של מתחם זה.

155. בשים לב למתחם העונש ההולם שראינו לקבוע לעיל, כמו גם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, הרי שיש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה אשר תעלה בקנה אחד עם האמור לעיל ואולם, ראוי, כי זו תרוצה על דרך עבודות שירות בהינתן נתוני העושה והנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, כפי עתירת המאשימה, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין וכן, לא יהיה בה כדי לעלות בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, בשים לב לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

156. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, יחד עם האחרים, ותוצאותיהם, כפי שהם מקבלים את

ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן ושעה שהסכם הסולחה, נ/1, אינו כולל בחובו התייחסות לרכיב הפיצוי ששולם בעטיים של המעשים, כמו גם שיעורו של זה, הרי שראיתי לחייב את הנאשם גם בתשלום פיצוי למתלונן סאלח אבו רודא ואולם, בשיעורו של זה ישוקללו מכלול הנסיבות, הנזקים אשר נגרמו לסאלח, מבלי להקל באלה ראש ומאידך, מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל.

157. עוד ראוי לציין, כי במסגרת הסדר הטיעון כפי שהוצג וכפי העולה מפרוטוקול הדיון מיום 29/12/14, הרי שהמאשימה הבהירה כחלק מהסדר הטיעון, כי היא תעמוד על הרשעת כל הנאשמים בדין וכן, תעתור להשית עליהם מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס (עמ' 13 לפרוטוקול). יחד עם זאת, במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה גם לחייב את הנאשמים בתשלום פיצוי. לאחר שבחנתי סוגיה זו לגופו של עניין, בשים לב למהות המעשים שביצעו הנאשמים, תוצאותיהם וביתר שאת, בהתייחס לסאלח, ומקום בו גם ב"כ הנאשמים במסגרת טיעוניהם לעונש ראה להתייחס לגופו של עניין לסוגיית הפיצוי (ראה עמ' 28 לפרוטוקול), הרי שבאיוון הראוי, ראיתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מידתי ומאוזן לנפגע העבירה, סאלח אבו רודא.

158. עוד סבורה אני, כי מתקופת המאסר בפועל שתרוצה על דרך עבודות שירות שתושת על הנאשם, כאמור, אין מקום לנכות את התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, זאת בזיקה לפסיקה הנוהגת בסוגיה זו, כמו גם לגופו של עניין, כך שבסופו של יום, תושת על הנאשם ענישה מוחשית ומידתית שירצה על דרך עבודות שירות, וניכוי ימי המעצר מהתקופה שתושת, תרוקן מתוכן, הלכה למעשה, את הרכיב המוחשי שבענישה ותביא לתוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין.

קביעת העונש הראוי לנאשם עלי טאטור:

159. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, נציין, כי עסקינן בנאשם בגיר יליד 1981, זאת בשונה ממי שהוא קטין, על כל המשמעויות הקמות מכך. יצוין, כי בהקשרו של נאשם זה, לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן וכן, לא הונח כל אפיק טיפולי - שיקומי כצופה פני עתיד, זאת בהינתן המעשים שביצע הנאשם בפרשה דנן.

160. מאידך, יצוינו נסיבותיו האישיות של הנאשם. כך שמתי ליבי, כי לנאשם שני ילדים אשר סמוכים על שולחנו, לנאשם בעיות כלכליות וכי אחיו מסייעים לו. עוד שמתי ליבי לעובדה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי זוהי מעידתו הראשונה בפלילים. בהקשר זה אפנה לעדות אמו של הנאשם, הגב' חמדה טאטור ולפיה, היא גידלה את בניה להיות אנשים נורמטיביים.

161. כן תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחירות, העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל המשמעויות הקמות מכך. כן יצוינו החרטה והצער שהביע

הנאשם בשל מעשיו.

162. גם בהקשרו של נאשם זה יש לשקלל את הסכם הסולחה, אשר נחתם בין הצדדים, כמו גם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אשר בוצעו, כאמור, בחודש אפריל שנת 2014. כך נדגיש, כי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים, כמו גם, כי מאז כל צד אכן עומד בהסכם הסולחה ושומר על כבוד הדדי ועל יחסים טובים.

163. מאידך, יצוינו נסיבותיו האישיות של הנאשם. כך שמתי ליבי לקשייו הכלכליים של הנאשם כפי שהם נפרשו בפני במסגרת טיעוני בא כוחו. בהקשר זה אף שמתי ליבי לשהיית הנאשם במעצר ובהמשך, בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים למשך תקופה ניכרת, על המשמעויות הרחבות וההשלכות הכלכליות הכרוכות בכך. כן שמתי ליבי, כי לא נרשמה לחובתו כל הפרה.

164. כאמור, שמתי ליבי להסכם הסולחה, אשר נחתם בין הצדדים ואשר התקבל וסומן נ/1. כך יצוין העולה מהסכם הסולחה ולפיו, לא נותרו מחלוקות בין הצדדים וכי כל צד מתחייב לשמור על כבוד הדדי, על שכנות טובה ועל יחסים טובים. בהקשר זה אף נציין, כי כפי טיעוני ב"כ הצדדים, ואולם הדבר אינו מקבל את ביטויו בהסכם הסולחה נ/1, שילמו הנאשמים למתלוננים בגין מעשיהם, פיצוי בסך 35,000 ₪. בנסיבות אלו, הרי שמתבקשת המסקנה, כי הליך הסולחה, כמו גם הפיצוי הכספי שניתן, מעידים על רצון בהפסקת האלימות והרגעת המתיחות בין הצדדים ואשר כפי טיעוני ב"כ הנאשמים, מתרחש בפועל.

165. עוד יצוין חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אשר בוצעו, כאמור, בחודש אפריל שנת 2014 וכי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים.

166. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, נסיבותיו האישיות, הסכם הסולחה בין הצדדים, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, העדר עבר פלילי ומאידך, גילו של הנאשם, העדר אפיק טיפולי - שיקומי בעניינו, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של המתחם, אך לא בצד הקיצון שבו.

167. תליכיד עונשי ראוי ומידתי בנסיבות אלו, ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה מידתית ומוחשית מחד, אך מאידך, עונש אשר ירוצה על דרך עבודות שירות. עוד ראוי בצד זאת להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת מעל ראשו" של הנאשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייבו באיזון הראוי כמו גם בשים לב לתוצאות המעשים כפי שהן מקבלות את ביטוין בעובדות כתב האישום המתוקן, בתשלום פיצוי לנפגע העבירה. עוד ראוי לחייב את הנאשם נוכח

מהות המעשים וטיבם גם בתשלום קנס. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 2,000 ₪ לבין 5,000 ₪ ויש למקם את הקנס הראוי לנאשם בצד הנמוך של מתחם זה.

168. בשים לב למתחם העונש ההולם שראינו לקבוע לעיל, כמו גם מיקום העונש הראוי לנאשם בתום המתחם, הרי שיש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה אשר תעלה בקנה אחד עם האמור לעיל ואולם, ראוי, כי זו תרוצה על דרך עבודות שירות בהינתן נתוני העושה והנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, כפי עתירת המאשימה, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין וכן, לא יהיה בה כדי לעלות בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, בשים לב לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

169. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, יחד עם האחרים ותוצאותיהם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן ושעה שהסכם הסולחה, נ/1, אינו כולל בחובו התייחסות לרכיב הפיצוי ששולם בעטיים של המעשים, כמו גם שיעורו של זה, הרי שראיתי לחייב את הנאשם גם בתשלום פיצוי למתלונן סאלח אבו רודא ואולם, בשיעורו של זה ישוקללו מכלול הנסיבות, הנזקים אשר נגרמו לסאלח, מבלי להקל באלה ראש ומאידך, מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל.

170. עוד ראוי לציין, כי במסגרת הסדר הטיעון כפי שהוצג וכפי העולה מפרוטוקול הדיון מיום 29/12/14, הרי שהמאשימה הבהירה כחלק מהסדר הטיעון, כי היא תעמוד על הרשעת כל הנאשמים בדין וכן, תעתור להשית עליהם מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס (עמ' 13 לפרוטוקול). יחד עם זאת, במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה גם לחייב את הנאשמים בתשלום פיצוי. לאחר שבחנתי סוגיה זו לגופו של עניין, בשים לב למהות המעשים שביצעו הנאשמים, תוצאותיהם וביתר שאת, בהתייחס לסאלח, ומקום בו גם ב"כ הנאשמים במסגרת טיעוניהם לעונש ראה להתייחס לגופו של עניין לסוגיית הפיצוי (ראה עמ' 28 לפרוטוקול), הרי שבאיוון הראוי, ראיתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מידתי ומאוזן לנפגע העבירה, סאלח אבו רודא.

171. עוד סבורה אני, כי מתקופת המאסר בפועל שתרוצה על דרך עבודות שירות שתושת על הנאשם, כאמור, אין מקום לנכות את התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, זאת בזיקה לפסיקה הנוהגת בסוגיה זו, כמו גם לגופו של עניין, כך שבסופו של יום, תושת על הנאשם ענישה מוחשית ומידתית שירצה על דרך עבודות שירות, וניכוי ימי המעצר מהתקופה שתושת, תרוקן מתוכן, הלכה למעשה, את הרכיב המוחשי שבענישה ותביא לתוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין.

קביעת העונש הראוי לנאשם איברהים טאטור:

172. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין, כי עניין לנו במי שהוא בגיר, זאת בשונה ממי שהוא קטין ואולם, יצוין, כי עניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר" (יליד 1993), על המשמעויות הרחביות הקמות מכך, תוך שאני מודעת להתפתחות בפסיקה בסוגיה זו.
173. מאידך, יצונו נסיבותיו האישיות של הנאשם ולפיהן, הנאשם בן כ- 22 שנים, מאורס ולמד לימודי "הנדסאות בניין", שנה ראשונה, במכללה "הטכנולוגית כנרת", בטבריה. כך שמתי לימי לעובדה, כי בשל ההליך דנן הפסיק הנאשם את לימודיו.
174. כן יצוין, כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי קודם, סיים 12 שנות לימוד וכי הוא הצעיר בסדר הילודה במשפחת מוצאו. כך שמתי ליבי לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו ולפיו, הנאשם הביע צער על התנהגותו האלימה כלפי המתלונן ובני משפחתו, כמו גם ביטא חרטה על מעשיו. זאת ועוד, תחילה הנאשם הסביר, כי מעשיו היו תוצאה של פגיעה באחותו, אולם בהמשך הכיר בכישלונו ההתנהגותי ושירות המבחן אף התרשם, כי הנאשם מסוגל לגלות אמפטיה כלפי המתלונן.
175. כך אציין את התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם בעל יכולות וכישורים טובים, חברותי ובעל עולם ערכים נורמטיבי על דרך הכלל. הנאשם מקבל אחריות על התנהגותו, מביע חרטה ותופס עצמו כבעל ערכים נורמטיביים, כאשר שירות המבחן התרשם, כי המקרה הנדון הינו חריג במערך תפקודו. עוד נדגיש את הערכת שירות המבחן ולפיה, הסיכון להישנות עבירות בעתיד הינו נמוך.
176. בנסיבות אלו, הרי שמתגבשת המסקנה ולפיה, עסקין בנאשם צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות ולפיכך, יש לראות בעשייתו זו בפלילים, מבלי שנעלמה מעיני חומרתה, כאמור, בבחינת מעידה חד פעמית.
177. עוד נציין את המלצת שירות המבחן ולפיה, יש להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות.
178. כן תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל המשמעויות הקמות מכך. כן יצונו החרטה והצער שהביע הנאשם בשל מעשיו.
179. גם בהקשרו של נאשם זה יש לשקלל את הסכם הסולחה, אשר נחתם בין הצדדים, כמו גם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אשר בוצעו, כאמור, בחודש אפריל שנת 2014. כך נדגיש, כי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים, כמו גם, כי מאז כל צד אכן עומד בהסכם הסולחה ושומר יחסים טובים.

180. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, נסיבותיו האישיות, הסכם הסולחה בין הצדדים, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, היות הנאשם נעדר עבר פלילי, נתוניו האישיותיים, המלצת שירות המבחן בעניינו ומאידך, העובדה, כי עסקינן בנאשם בגיר באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של המתחם.

181. תליכיד עונשי ראוי ומידתי בנסיבות אלו, ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה מידתית ומוחשית מחד, אך מאידך, עונש אשר ירוצה על דרך עבודות שירות. עוד ראוי בצד זאת להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת מעל ראשו" של הנאשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייבו באיזון הראוי כמו גם בשים לב לתוצאות המעשים כפי שהן מקבלות את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן, בתשלום פיצוי לנפגע העבירה. עוד ראוי לחייב את הנאשם נוכח מהות המעשים וטיבם גם בתשלום קנס. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 2,000 ₪ לבין 5,000 ₪ ויש למקם את הקנס הראוי לנאשם בצד הנמוך של מתחם זה.

182. בשים לב למתחם העונש ההולם שראינו לקבוע לעיל, כמו גם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, הרי שיש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה אשר תעלה בקנה אחד עם האמור לעיל ואולם, ראוי, כי זו תרוצה על דרך עבודות שירות בהינתן נתוני העושה והנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, כפי עתירת המאשימה, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין וכן, לא יהיה בה כדי לעלות בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, בשים לב לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

183. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, יחד עם האחרים, ותוצאותיהם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן ושעה שהסכם הסולחה, נ/1, אינו כולל בחובו התייחסות לרכיב הפיצוי ששולם בעטיים של המעשים, כמו גם שיעורו של זה, הרי שראיתי לחייב את הנאשם גם בתשלום פיצוי למתלונן סאלח אבו רודא ואולם, בשיעורו של זה ישוקללו מכלול הנסיבות, הנזקים אשר נגרמו לסאלח, מבלי להקל באלה ראש ומאידך, מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל.

184. עוד ראוי לציין, כי במסגרת הסדר הטיועון כפי שהוצג וכפי העולה מפרוטוקול הדיון מיום 29/12/14, הרי שהמאשימה הבהירה כחלק מהסדר הטיועון, כי היא תעמוד על הרשעת כל הנאשמים בדין וכן, תעתור להשית עליהם מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס (עמ' 13 לפרוטוקול). יחד עם זאת, במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה גם לחייב את הנאשמים בתשלום פיצוי. לאחר שבחנתי סוגיה זו לגופו של עניין, בשים לב למהות המעשים שביצעו הנאשמים, תוצאותיהם וביתר שאת, בהתייחס לסאלח, ומקום בו גם ב"כ הנאשמים במסגרת טיעוניהם לעונש ראה להתייחס

לגופו של עניין לסוגיית הפיצוי (ראה עמ' 28 לפרוטוקול), הרי שבאיזון הראוי, ראיתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מידתי ומאוזן לנפגע העבירה, סאלח אבו רודא.

185. עוד סבורה אני, כי מתקופת המאסר בפועל שתרוצה על דרך עבודות שירות שתושת על הנאשם, כאמור, אין מקום לנכות את התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, זאת בזיקה לפסיקה הנוהגת בסוגיה זו, כמו גם לגופו של עניין, כך שבסופו של יום, תושת על הנאשם ענישה מוחשית ומידתית שירצה על דרך עבודות שירות, וניכוי ימי המעצר מהתקופה שתושת, תרוקן מתוכן, הלכה למעשה, את הרכיב המוחשי שבענישה ותביא לתוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין.

קביעת העונש הראוי לנאשמת ניבאל אבו פרדה:

186. באשר לנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, נציין, כי עסקינן בנאשמת בגירה ילדת 1972, זאת בשונה ממי שהוא קטין, על המשמעויות הקמות מכך.

187. מאידך, יצוינו נסיבותיה האישיות של הנאשמת, אשר עברו כחוט השני בטיעוני בא כוחה לעונש ובתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינה. הנאשמת בת 42 שנים, נשואה ואם ל- 8 ילדים קטינים. בגיל 27 שנים הנאשמת התארסה ונישאה, ומאז תפקדה כעקרת בית והתמקדה בטיפול בילדיה ובדאגה לצרכיהם השונים. זאת ועוד, לנאשמת ילד בן 14 שנים, אשר נפגע בתאונת דרכים, נחבל בראש ובגפיים ונותח לצורך תיקון שברים בגפיים (ראה בהקשר זה נ/3). בהקשר זה שמתי ליבי לטענת ב"כ הנאשם ולפיה, הנאשמת מקדישה את רוב יומה לטיפול בבנה, ובהקשר זה שקללתי אף את הפגיעה הצפויה במשפחת הנאשמת וביתר שאת בבנה אשר נפגע, בשים לב לענישה אשר תושת על הנאשמת.

188. כן תצוין העובדה, כי עניין לנו בנאשמת נעדרת כל הרשעות קודמות, אשר זוהי לה עשייתה הראשונה בפלילים. עוד תצוין הודאת הנאשמת ולקחת האחריות, כמו גם העובדה, כי בהודאתה חסכה הנאשמת זמן שיפוטי יקר.

189. כך נציין את התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשמת בעלת יכולת קוגניטיבית ומילולית טובה, המנהלת אורח חיים פשוט ונורמטיבי על דרך הכלל. הנאשמת תיארה פער בין הדימוי בגין מעורבותה באירוע דן לבין תפיסת עצמי חיובית והתנהלותה בחיי היום יום בתחומים שונים בחייה. זאת ועוד, הנאשמת חווה את המגע עם גורמי החוק כזר לה, כמו גם את האלימות, כדפוס אשר אינו מאפיין את דפוסי התנהגותה ואת הערכים שלאורם חונכה.

190. כך שמתי להערכת שירות המבחן ולפיה, המשבר שחוותה הנאשמת בעקבות מעצרה, כמו גם ההליכים המשטורתיים והמשפטיים שננקטו, הרתיעו אותה מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד וכי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד הינו נמוך.

191. כך שמתי ליבי לעובדה, כי הנאשמת לא ביטאה צורך בהתערבות טיפולית וכי נוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן מהתנהלותה, המעידה, להערכת שירות המבחן, על קיומם של כוחות ויכולות תפקודיות טובות, כמו גם נוכח הסיכון הנמוך להישנות התנהגות בעתיד, הרי ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינה.

192. כך שמתי ליבי להמלצת שירות המבחן ולפיה, נוכח העובדה, כי עסקינן במעורבות חריגה ויחידה בפלילים בעניינה של הנאשמת, התרשמות שירות המבחן, כי הנאשמת בעלת תפיסת עולם נורמטיבית, ההערכה בדבר קיומו של סיכון נמוך להישנות מעשים דומים בעתיד, הרי שיש להשית עליה צו של"צ בהיקף של 200 שעות, למשך שנה.

193. כן תצוין הודאת הנאשמת, לקיחת האחריות, העובדה, כי בהודאתה עשתה הנאשמת כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל המשמעות הקמות מכך. כן יצוינו החרטה והצער שהביעה הנאשמת בשל מעשיה.

194. גם בהקשרה של הנאשמת יש לשקלל את הסכם הסולחה, אשר נחתם בין הצדדים, כמו גם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אשר בוצעו, כאמור, בחודש אפריל שנת 2014. כך נדגיש, כי מאז לא נרשמה לחובת הנאשמת כל עשייה נוספת בפלילים, כמו גם, כי מאז כל צד אכן עומד בהסכם הסולחה ושומר על כבוד הדדי ועל יחסים טובים. בהקשר זה אף שמתי ליבי לכך, כי הנאשמת עזבה את מקום מגוריה וכבר אינה גרה בשכנות עם המתלוננים, כמו גם אינה נמצאת עמם בקשר.

195. כך תצוין התקופה בה שהתה הנאשמת במעצר מאחורי סורג ובריה, כמו גם משך התקופה בה הייתה נתונה בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית. בהקשר זה לא נעלמו מעיניי ההשלכות, כמו גם הקשיים, שנגרמו לנאשמת ולבני משפחתה בעטייה של תקופה זו.

196. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה הודאת הנאשמת, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביעה הנאשמת בשל מעשיה, נסיבותיה האישיות, הפגיעה הצפויה במשפחתה, הסכם הסולחה בין הצדדים, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, היות הנאשמת נעדרת עבר פלילי, נתונה האישיותיים, המלצת שירות המבחן בעניינה ומאידך, העובדה, כי עסקינן בנאשמת בגירה באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של המתחם.

197. תלכיד עונשי ראוי ומידתי בנסיבות אלו, ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה מידתית ומוחשית מחד, אך מאידך, עונש אשר ירוצה על דרך עבודות שירות. עוד ראוי בצד זאת להשית על הנאשמת מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת מעל ראשה" של הנאשמת כצופה

פני עתיד וכן ראוי לחייבה באיזון הראוי, כמו גם בשים לב לתוצאות המעשים כפי שהן מקבלות את ביטויין בעובדות כתב האישום המתוקן, בתשלום פיצוי לנפגע העבירה. עוד ראוי לחייב את הנאשמת נוכח מהות המעשים וטיבם גם בתשלום קנס. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם בעניינה נע בין 2,000 ₪ לבין 5,000 ₪ ויש למקם את הקנס הראוי לנאשמת בצד הנמוך של מתחם זה.

198. בשים לב למתחם העונש ההולם שראינו לקבוע לעיל, כמו גם מיקום העונש הראוי לנאשמת בתוך המתחם, הרי שיש להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל לתקופה אשר תעלה בקנה אחד עם האמור לעיל ואולם, ראוי, כי זו תרוצה על דרך עבודות שירות בהינתן נתוני העושה והנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, כפי עתירת המאשימה, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין וכן, לא יהיה בה כדי לעלות בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשמת בתוך המתחם, בשים לב לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

199. נוכח מהות המעשים שביצעה הנאשמת, יחד עם האחרים, ותוצאותיהם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן ושעה שהסכם הסולחה, נ/1, אינו כולל בחובו התייחסות לרכיב הפיצוי ששולם בעטיים של המעשים, כמו גם שיעורו של זה, הרי שראיתי לחייב את הנאשמת גם בתשלום פיצוי למתלונן סאלח אבו רודא ואולם, בשיעורו של זה ישוקללו מכלול הנסיבות, הנזקים אשר נגרמו לסאלח, מבלי להקל באלה ראש ומאידך, מצבה הכלכלי של הנאשמת ונסיבותיה האישיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל.

200. עוד ראוי לציין, כי במסגרת הסדר הטיעון כפי שהוצג וכפי העולה מפרוטוקול הדיון מיום 29/12/14, הרי שהמאשימה הבהירה כחלק מהסדר הטיעון, כי היא תעמוד על הרשעת כל הנאשמים בדין וכן, תעתור להשית עליהם מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס (עמ' 13 לפרוטוקול). יחד עם זאת, במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה גם לחייב את הנאשמים בתשלום פיצוי. לאחר שבחנתי סוגיה זו לגופו של עניין, בשים לב למהות המעשים שביצעו הנאשמים, תוצאותיהם וביתר שאת, בהתייחס לסאלח, ומקום בו גם חלק מטיעוני ב"כ הנאשמים (אם כי לא בא כוחה של הנאשמת דנן) ראו להתייחס לגופו של עניין לסוגיית הפיצוי (ראה עמ' 28 לפרוטוקול), הרי שבאיזון הראוי, ראיתי לחייב את הנאשמת בתשלום פיצוי מידתי ומאוזן לנפגע העבירה, סאלח אבו רודא.

201. עוד סבורה אני, כי מתקופת המאסר בפועל שתרוצה על דרך עבודות שירות שתושת על הנאשמת, כאמור, אין מקום לנכות את התקופה בה שהתה הנאשמת במעצר מאחורי סורג ובריח, זאת בזיקה לפסיקה הנוהגת בסוגיה זו, כמו גם לגופו של עניין, כך שבסופו של יום, תושת על הנאשמת ענישה מוחשית ומידתית שתרוצה על דרך עבודות שירות, וניכוי ימי המעצר מהתקופה שתושת, תרוקן מתוכן, הלכה למעשה, את הרכיב המוחשי שבענישה ותביא לתוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין.

קביעת העונש הראוי לנאשם יוסף טאטור:

202. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי להפנות לעברו הפלילי של הנאשם, כפי שהוא מקבל את ביטוי בגיליון הרשעותיו הקודמות אשר הוגש לעיוני. בהקשר זה יודגש, כי כפי העולה מהגיליון ת/2, הרי שלחובת הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן תקיפת סתם של בת זוג אשר נרשמה לחובתו בשנת 2013 והרשעות קודמות אשר התיישנו אך לא נמחקו בגין עבירות שעניינן תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש ורכישת/החזקת נשק שלא כדין. לא זו אף זו, הנאשם ביצע את העבירות כאן שעה שעונש מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר הושת עליו בת"פ 467-05-12 של בית משפט השלום בנצרת תלוי ועומד בעניינו. בנסיבות אלו, הרי שעסקינן במאסר מותנה אשר הוא בר הפעלה על המשמעויות והנפקויות הקמות מכך. דא עקא, כי בעובדה זו לא היה כדי להרתיע את הנאשם מלבצע את העבירות שביצע כאן.

עוד ראוי לציין ולהדגיש בהקשר זה, כי, כאמור, עונש המאסר המותנה הושת על הנאשם אך בחודש אפריל 2013 וכבר בחודש אפריל 2014, שב וביצע הנאשם עבירות אלימות נשוא עשייתו כאן, כאשר עונש מאסר מותנה, כאמור, אשר הושת עליו אך שנה קודם לכן, מרחף מעל ראשו ואולם לא היה בו כדי להרתיעו.

203. זאת ועוד, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, כמו גם בתסקיר אשר הוגש בעניינו מלמדים, כי הנאשם אף הועמד בגין הרשעתו האחרונה בצו מבחן למשך 12 חודשים, במהלכם השתתף בקבוצה טיפולית המיועדת לגברים אלימים כלפי נשותיהם וגם בעובדה זו לא היה כדי להרתיעו מלבצע את העבירות שביצע כאן. בנסיבות אלו, הרי שנמצאנו למדים, כי, הלכה למעשה, במבחן המציאות, ההליך הטיפולי בו נטל הנאשם חלק במסגרת הרשעתו הקודמת, לא עלה יפה, נוכח הסתבכותו של הנאשם בפרשה דנן בסמיכות הזמנים שפורטה לעיל.

204. בהקשר זה ראוי להדגיש את עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, הרצידיוויסטיות העולה ממנו והעובדה, כי גם במאסר מותנה בר הפעלה וההליך הטיפולי הממושך בו הוא נטל חלק, לא היה כדי להרתיעו מלבצע את העבירות שביצע כאן.

205. עוד יצוין, כי עסקינן בנאשם בגיר, כבן 40 שנים, זאת בשונה ממי שהוא קטין, על המשמעויות הקמות מכך.

206. כך נפנה להתרשמות שירות המבחן ולפיה ניכר, כי במצבי לחץ ודחק הנאשם מגיב באימפולסיביות ובתוקפנות, מאבד שליטה על התנהגותו ומגיב כפי המצופה ממנו במשפחתו המורחבת. שירות המבחן התרשם, כי הנאמנות והמחויבות למשפחת המוצא הינה בבחינת ערך עליון, גם אם כרוך בכך ביצוע עבירות. זאת ועוד, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה בהצבת גבולות ברורים עבור הסובבים אותו ובמיוחד בני משפחת מוצאו, כמו גם נגרר אחר החלטות של משפחת מוצאו. בנסיבות אלו, העריך שירות המבחן, כי קיים סיכון להישנות עבירות

דומות בעתיד וכי ללא טיפול ייעודי, רמת הסיכון אף תעלה.

207. מאידך, יצוינו נסיבותיו האישיות של הנאשם. כן שמתי ליבי לעובדה, כי אביו של הנאשם היה חולה במשך שנים רבות ובשל כך, הנאשם נאלץ לעזוב את ספסל הלימודים ולצאת לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, כפי שהדבר פורט בעדות אמו, הגב' חמדה טאטור ובתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו. כן שמתי ליבי לעובדה, כי הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים אשר סמוכים על שולחנו.

208. כן שמתי ליבי לתקופה הניכרת בה שהה הנאשם במעצר ובהמשך, בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים, על המשמעויות הרוחביות וההשלכות הכלכליות הכרוכות בכך. כן שמתי ליבי, כי לא נרשמה לחובתו כל הפרה.

209. כן תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל המשמעויות הקמות מכך. כן יצוינו החרטה והצער שהביע הנאשם בשל מעשיו.

210. כן תצוין התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם מודע להתנהגותו התוקפנית ומבין, כי טעה, מכיר בקשייו לשלוט בעצמו בשעת מוצקה ובנטייתו לעצבנות יתר, פזיזות ואימפולסיביות. בהקשר זה אף נפנה לעדות מר צחי ברקו המתארת את תפקודו הראוי של הנאשם בעבודתו הנוכחית, בשם לב לאופיו, מסירותו, תפקודו ותגובותיו החיוביות, אשר מעידות, כי הנאשם משתדל לשנות מדרכיו.

211. כן נציין את נכונות הנאשם להשתלב פעם נוספת בהליך טיפולי ואת המלצת שירות המבחן בהקשר זה להעמידו בצו מבחן למשך שנה וחצי, כמו גם להשית עליו צו של"צ בהיקף של 250 שעות למשך שנה, זאת לצד הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

212. כן נדגיש את הסכם הסולחה בין הניצים ולפיו, לא נותרו מחלוקות בין הצדדים וכי כל צד מתחייב לשמור על כבוד הדדי, על שכנות טובה ועל יחסים טובים. בהקשר זה אף נציין, כי בגין מעשיהם, שילמו הנאשמים למתלוננים פיצוי בסך 35,000 ₪, כפי טיעוני באי כוחם לעונש.

213. עוד יצוין חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אשר בוצעו, כאמור, בחודש אפריל שנת 2014 וכי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים, כמו גם, כי מאז כל צד אכן עומד בהסכם הסולחה ושומר על יחסים טובים.

214. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה הודאת

הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, נסיבותיו האישיות, הסכם הסולחה בין הצדדים, חלופת הזמן ממועד ביצוע העבירות, ומאידך, העובדה, כי עסקין בנאשם בגיר בעל הרשעות קודמות, אשר ביצע את העבירות שעה שמאסר מותנה בר הפעלה תלוי ועומד בעניינו באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם אשר קבענו לעיל, אך לא בצד הקיצון שבו.

215. סוגיה נוספת הדרושה הכרעתנו הינה סוגית הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו של הנאשם ואשר הינו בר הפעלה. נוכח עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, הרציוויסטיט העולה ממנו, העובדה, כי לא היה בעונש מאסר מותנה אשר תלוי ועומד בעניינו, כמו גם בהליך הטיפול הממושך בו הוא נטל חלק, כדי להרתיעו מלבצע את העבירות שביצע כאן, הרי שסבורה אני, כי יש מקום להפעיל את עונש המאסר המותנה כך שחלקו הארי יופעל במצטבר לעונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם וחלקו האחר יופעל בחופף לו, כך שבסופו של יום תתקבל תוצאה עונשית, מידתית ומאוזנת בנסיבות העניין. יחד עם זאת, נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הכלכלי, נסיבותיו המשפחתיות, שהייתו בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת, חלופת הזמן ממועד ביצוע העבירות, רצונו לשנות מדרכיו, הסכם הסולחה, הרי שיש בכל אלה כדי לעלות בבחינת "נימוקים שיירשמו" אשר בשלהם ראוי, כי חלק מסוים מתקופת המאסר בפועל תרצה בחופף לעונש המאסר בפועל שיושת כך שבסופו של יום תושט על הנאשם תקופה מידתית ומאוזנת המשקללת נכונה את מקבץ הנסיבות לחומרא ולקולא הקמות במקרה דנן.

216. סעיף 56 לחוק העונשין דן בסוגיית הארכת תקופת התנאי וקובע, כי בית המשפט רשאי לצוות "מטעמים שיירשמו", על הארכת תקופת התנאי לתקופה נוספת, אם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר המותנה.

מודעת אני להשלכות אשר קמות מהפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, תחת הארכתו בדמות ריצוי עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ע"י נאשם זה. יחד עם זאת, לידי, לא התקבצו ובאו "טעמים שיירשמו" אשר בשלהם ראוי לחרוג מהכלל בדבר הפעלת עונש מאסר מותנה ולהורות על הארכתו של זה. בהקשר זה, ראוי להדגיש ולציין את הרציוויסטיט העולה מן הנאשם, שעה שעונש המאסר המותנה הושט עליו אך שנה בטרם ביצוע העבירות כאן, כאשר במהלך תקופה זו, היה הנאשם תחת פיקוח צו מבחן ותחת כנפי שירות המבחן במסגרת הליך טיפולי בו נטל הנאשם חלק אשר, הלכה למעשה, לא צלח נוכח הסתבכותו של הנאשם בפרשה דנן.

217. לא זו אף זו, הנאשם אף לא השכיל לנצל את הזדמנות הפז שניתנה לו במסגרת תיקו הקודם, שעה ששולב בהליך טיפולי ותוך שנה שב ועשה בפלילים בגין עבירת אלימות אליה חבר יחד עם הנאשמים האחרים, תוך עשיית שימוש בנשק קר, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל.

218. זאת ועוד, עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם מלמד, כי הנאשם אף לא נטל חלק עתה בהליך טיפולי שורשי, מעמיק ויוצא דופן, אשר בשלו ראוי להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו כך שהפעלתו של זה תגדע הליך טיפולי ותביא לתוצאה בלתי מידתית. עיון קפדני בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם מלמד, כי הנאשם לא שולב בכל הליך טיפולי כזה והמלצת שירות המבחן בדבר העמדתו של הנאשם פעם נוספת בצו מבחן למשך שנה וחצי ובצד השתתפות של צ"צ והארכת המאסר המותנה, הינה אך פרי התרשמות שירות המבחן מנזקקות הנאשם להליך כזה ונכונותו לשאת חלק בהליך, כאמור. הנאשם אינו משולב עתה, הלכה למעשה, בהליך טיפולי, כאמור, ושילובו הינו אך בבחינת המלצה כ"צופה פני עתיד" מעתה ואילך.

לא זו אף זו, למרות ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם בעבר פרי הרשעתו הקודמת אשר, כאמור, לא צלח במבחן התוצאה, גם עתה שירות המבחן מציין בתסקירו, כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד וללא טיפול ייעודי, רמת הסיכון אף תעלה. בנסיבות אלו, הרי נמצאנו למדים, כי גם האינדיקציות המקצועיות הטיפוליות בעניינו של הנאשם אינן חיוביות, למרות הליך טיפולי בו נטל הנאשם חלק לפני זמן לא רב.

219. בכל האמור יש כדי ללמדנו, כי אין זהו המקרה בו ראוי להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו של הנאשם, או לסטות ממתחם העונש ההולם בעניינו משיקולי שיקום ותוצאה, כאמור, תפגע באינטרס הציבורי באופן בלתי מידתי, בהעדר הנמקות ענייניות לכך ותביא לתוצאה בלתי הולמת, בלתי מאוזנת ואשר אין בה כדי לשקלל נכונה את האיזון בין האינטרסים הנלחמים על הבכורה.

220. לא נעלמה מעיני עדותו של מר צחי ברקו ועשייתו המבורכת של הנאשם במסגרת עבודתו, כמו גם האינדיקציות החיוביות שנתן העד בעניינו של נאשם זה. אלה שוקללו על ידי וואלם, נוכח ההנמקות המצטברות שניתנו לעיל, הרי שכאמור לא מצאתי, כי יש באלה כדי להסיט את נקודת האיזון ולגבש "טעמים שיירשמו" אשר בשלהם ראוי להאריך את המאסר המותנה ולבכר את הפן השיקומי - טיפולי בעניינו של הנאשם.

221. יחד עם זאת, באופן הפעלת המאסר המותנה ובזיקה לתקופת המאסר בפועל הכוללת שתושט על הנאשם, ישוקלל כל האמור לעיל, כך שבסופו של דבר תתקבל תוצאה מידתית ומאוזנת אשר תותיר צוהר קרוב לחזרת הנאשם לחיים נורמטיביים, לעשייתו לביתו ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך.

222. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, כמו גם לחייבו נוכח מהות המעשים וטיבם גם בתשלום קנס. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 2,000 ₪ לבין 5,000 ₪ ויש למקם את הקנס הראוי לנאשם בצד

הנמוך של מתחם זה.

223. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, יחד עם האחרים, ותוצאותיהם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן ושעה שהסכם הסולחה, נ/1, אינו כולל בחובו התייחסות לרכיב הפיצוי ששולם בעטיים של המעשים, כמו גם שיעורו של זה, הרי שראיתי לחייב את הנאשם גם בתשלום פיצוי למתלונן סאלח אבו רודא ואולם, בשיעורו של זה ישוקללו מכלול הנסיבות, הנזקים אשר נגרמו לסאלח, מבלי להקל באלה ראש ומאידך, מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל.

224. עוד ראוי לציין, כי במסגרת הסדר הטיעון כפי שהוצג וכפי העולה מפרוטוקול הדיון מיום 29/12/14, הרי שהמאשימה הבהירה כחלק מהסדר הטיעון, כי היא תעמוד על הרשעת כל הנאשמים בדין וכן, תעתור להשית עליהם מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס (עמ' 13 לפרוטוקול). יחד עם זאת, במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה גם לחייב את הנאשמים בתשלום פיצוי. לאחר שבחנתי סוגיה זו לגופו של עניין, בשים לב למהות המעשים שביצעו הנאשמים, תוצאותיהם וביתר שאת, בהתייחס לסאלח, ומקום בו גם ב"כ הנאשמים במסגרת טיעוניה לעונש ראה להתייחס לגופו של עניין לסוגיית הפיצוי (ראה עמ' 28 לפרוטוקול), הרי שבאיוזן הראוי, ראיתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מידתי ומאוזן לנפגע העבירה, סאלח אבו רודא.

קביעת העונש הראוי לנאשם חמזה הינדאוי:

225. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי להפנות לעברו הפלילי של הנאשם, כפי שהוא מקבל את ביטוי בגיליון הרשעותיו הקודמות אשר הוגש לעיוני. בהקשר זה יודגש, כי כפי העולה מהגיליון ת/3, הרי שלחובת הנאשם הרשעה קודמת מיום 27.2.2003, בגין עבירות שעניינן תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הטרדת עד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בגין כך הושת על הנאשם מאסר מותנה והוא חויב בתשלום קנס. כך יצוין, כי מבלי להקל ראש בכך, הרי שאין עסקינן בעבר מכביד ובכל אופן ראוי להדגיש את חלופ הזמן הניכר מאז בוצעו עבירות אלו אשר התיישנו, זאת בשונה ממחיקתן.

226. עוד יצוין, כי עסקינן בנאשם בגיר יליד 1979, זאת בשונה ממי שהוא קטין, על המשמעויות הקמות מכך.

227. מאידך, יצוינו נסיבותיו האישיות של הנאשם. כך שמתי ליבי לעובדה, כי הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים אשר סמוכים על שולחנו. כן שמתי ליבי לטענת ב"כ הנאשם ולפיה, אביו של הנאשם נפטר בהיותו צעיר ובשל כך, נאלץ לעזוב את ספסל הלימודים ולצאת לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. בהקשר זה נפנה למסמך נ/2, ממנו עולה, כי משפחת הנאשם מוכרת ללשכה לשירותים חברתיים בריינה כמשפחה נורמטיבית ובקשרים טובים עם הסובבים וכי הנאשם מוכר כבחור נורמטיבי המשתלב טוב בקהילה, בעל פוטנציאל ומוטיבציה להצלחה בחיים.

228. כן תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על כל המשמעויות הקמות מכך. כן יצוינו החרטה והצער שהביע הנאשם בשל מעשיו.

229. כן שמתי ליבי לתקופה הניכרת בה שהה הנאשם במעצר ובהמשך בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים, על המשמעויות הרוחביות וההשלכות הכלכליות הכרוכות בכך. כן שמתי ליבי, כי לא נרשמה לחובתו כל הפרה.

230. כך שמתי ליבי להסכם הסולחה, אשר נחתם בין הצדדים ואשר התקבל וסומן נ/1. כך יצוין העולה מהסכם הסולחה ולפיו, לא נותרו מחלוקות בין הצדדים וכי כל צד מתחייב לשמור על כבוד הדדי, על שכנות טובה ועל יחסים טובים. בהקשר זה אף נציין, כי בגין מעשיהם, שילמו הנאשמים למתלוננים פיצוי בסך 35,000 ₪ כפי טיעוני בא כוחם. הליך הסולחה, כמו גם הפיצוי הכספי שניתן, מעידים על רצון בהפסקת האלימות והרגעת המתיחות בין הצדדים.

231. עוד יצוין חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אשר בוצעו, כאמור, בחודש אפריל שנת 2014 וכי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל עשייה נוספת בפלילים, כמו גם, כי מאז כל צד אכן עומד בהסכם הסולחה ושומר על יחסים טובים.

232. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, נסיבותיו האישיות, הסכם הסולחה בין הצדדים, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, ומאידך, העובדה, כי הנאשם בעל הרשעה קודמת בעבירות שעניין אלימות (אם כי עברו הפלילי אינו מכביד והעבירה התיישנה), גילו של הנאשם, העדר אפיק טיפולי בעניינו כצופה פני עתיד, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של המתחם, אך לא בצד הקיצון שבו.

233. תליךד עונשי ראוי ומידתי בנסיבות אלו, ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה מידתית ומוחשית מחד, אך מאידך, עונש אשר ירוצה על דרך עבודות שירות. עוד ראוי בצד זאת להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת מעל ראשו" של הנאשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייבו באיזון הראוי כמו גם בשים לב לתוצאות המעשים כפי שהן מקבלות את ביטויין בעובדות כתב האישום המתוקן, בתשלום פיצוי לנפגע העבירה. עוד ראוי לחייב את הנאשם נוכח מהות המעשים וטיבם גם בתשלום קנס. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 2,000 ₪ לבין 5,000 ₪ ויש למקם את הקנס הראוי לנאשם בצד הנמוך של המתחם.

234. בשים לב למתחם העונש ההולם שראינו לקבוע לעיל, כמו גם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, הרי שיש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה אשר תעלה בקנה אחד עם האמור לעיל ואולם, ראוי, כי זו תרוצה על דרך עבודות שירות בהינתן נתוני העושה והנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, כפי עתירת המאשימה, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין וכן, לא יהיה בה כדי לעלות בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, בשים לב לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

235. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, יחד עם האחרים, ותוצאותיהם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן ושעה שהסכם הסולחה, נ/1, אינו כולל בחובו התייחסות לרכיב הפיצוי ששולם בעטיים של המעשים, כמו גם שיעורו של זה, הרי שראיתי לחייב את הנאשם גם בתשלום פיצוי למתלונן סאלח אבו רודא ואולם, בשיעורו של זה ישוקללו מכלול הנסיבות, הנזקים אשר נגרמו לסאלח, מבלי להקל באלה ראש ומאידך, מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בהרחבה לעיל.

236. עוד ראוי לציין, כי במסגרת הסדר הטיעון כפי שהוצג וכפי העולה מפרוטוקול הדיון מיום 29/12/14, הרי שהמאשימה הבהירה כחלק מהסדר הטיעון, כי היא תעמוד על הרשעת כל הנאשמים בדין וכן, תעתור להשית עליהם מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס (עמ' 13 לפרוטוקול). יחד עם זאת, במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה גם לחייב את הנאשמים בתשלום פיצוי. לאחר שבחנתי סוגיה זו לגופו של עניין, בשים לב למהות המעשים שביצעו הנאשמים, תוצאותיהם וביתר שאת, בהתייחס לסאלח, ומקום בו גם בחלק מטיעוניהם לעונש, ניתנה התייחסות לסוגיית הפיצוי (ראה עמ' 28 לפרוטוקול), הרי שבאיוון הראוי, ראיתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מידתי ומאוזן לנפגע העבירה, סאלח אבו רודא.

237. עוד סבורה אני, כי מתקופת המאסר בפועל שתרוצה על דרך עבודות שירות שתושת על הנאשם, כאמור, אין מקום לנכות את התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג וברית, זאת בזיקה לפסיקה הנוהגת בסוגיה זו, כמו גם לגופו של עניין, כך שבסופו של יום, תושת על הנאשם ענישה מוחשית ומידתית שירצה על דרך עבודות שירות, וניכוי ימי המעצר מהתקופה שתושת, תרוקן מתוכן, הלכה למעשה, את הרכיב המוחשי שבענישה ותביא לתוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין.

סוגיית "אחידות הענישה":

238. למען הסר ספק נבהיר, כי ברכיב עונשי המאסר בפועל שיושתו על כל אחד מהנאשמים, ראוי לערוך אבחנת מה בין הנאשמים, בהתייחס למיקום העונש הראוי לכל אחד מהנאשמים בתוך המתחם שקבענו לעיל, בשים לב לנתוני העושים ונסיבותיהם האישיות. כך לדוגמא, תיעשה אבחנה מה באורך תקופת המאסר בפועל שתושת על כל אחד מהנאשמים, זאת בהתייחס ובשים לב, בין היתר, לעברם הפלילי, אשר יש בו כדי להביא לאבחנה מסוימת במיקום העונש הראוי לכל אחד מהנאשמים בתוך המתחם שקבענו לעיל.

239. סופו של יום, אני משיתה על הנאשם **מוחמד טאטור** את העונשים כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות ב"מרכז יום לקשיש תירוש", ברח' תירוש 2 בנצרת עילית, בימי העבודה ובשעות העבודה, כמפורט בחוות דעת הממונה.

הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות, כפי שנקבע בחוות הדעת ביום 19/6/16.

במועד זה בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איום, או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע ויורשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגורר תוספת פיגורים כדין.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון סאלח אבו רודא (עד תביעה מס' 2) בסכום של 500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

אני משיתה על הנאשם **חמזה הינדאוי** את העונשים כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בעמותת "מעון כפר כנא", בכפר כנא, בימי העבודה ובשעות העבודה, כמפורט בחוות דעת הממונה.

הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות, כפי שנקבע בחוות הדעת ביום 17/4/16.

במועד זה, בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איום, או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע וירשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון סאלח אבו רודא (עד תביעה מס' 2) בסכום של 500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

אני משיתה על הנאשם **עלי טאטור** את העונשים כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בבית אבות "סב סנטר הר יונה", ברח' לבנה 2 בנצרת עלית, בימי העבודה ובשעות העבודה, כמפורט בחוות דעת הממונה.

הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות, כפי שנקבע בחוות הדעת ביום 26/6/16.

במועד זה, בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איום, או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע וירשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון סאלח אבו רודא (עד תביעה מס' 2) בסכום של 500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

אני משיתה על הנאשמת **ניבאל אבו פרדה** את העונשים כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשמת תרצה את עבודות השירות ב"המשקם בע"מ", ברח' החרושת 56, אזור תעשיה ג' בנצרת עלית, בימי העבודה ובשעות העבודה, כמפורט בחוות דעת הממונה.

נוכח העובדה, כי מועד תחילת ריצוי עבודות השירות המצוין בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשמת תחל בריצוי עבודות השירות ביום 26/6/16. במועד זה, בשעה 08:00, תתייצב הנאשמת בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשמת, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ותורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איום, או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע ותורשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשמת בתשלום קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרוור תוספת פיגורים כדין.

ה. אני מחייבת את הנאשמת בתשלום פיצוי למתלון סאלח אבו רודא (עד תביעה מס' 2) בסכום של 500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

אני משיתה על הנאשם **איברהים טאטור** את העונשים כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בעיריית נצרת עלית, ברח' גלבע 16 בנצרת עלית, בימי העבודה
עמוד 46

ובשעות העבודה, כמפורט בחוות דעת הממונה.

הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות, כפי שנקבע בחוות הדעת ביום 12/6/16.

במועד זה, בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין. התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בפועל.

עוד לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איום, או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע וירשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון סאלח אבו רודא (עד תביעה מס' 2) בסכום של 500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

אני משיתה על הנאשם **יוסף טאטור** את העונשים כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 467-05-12.

של בית משפט השלום בנצרת, כך ש- 5 חודשים ממנו ירצו במצטבר לעונש המאסר בפועל שהושת ו- 3 חודשים בחופף לו, כך שהנאשם ירצה סך הכול 9 חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו תנוכה התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח בגין ההליכים נשוא תיק זה, ככל ששהה במעצר, כאמור.

המאשימה תמציא הודעה לתיק בית המשפט בהקשר זה בתוך 5 ימים מהיום.

לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים

כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איום, או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע וירשע בגין אחת מאלה.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס

ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 1/6/16 וב- 1 לכל חודש אחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדן.

ו. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון סאלח אבו רודא (עד תביעה מס' 2)

בסכום של 500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה - גזר הדין הוקרא ביום 13/4/16 בנוכחות כל הנאשמים וב"כ הצדדים והוא מפורסם עתה על הנמקותיו מפאת היקפו ואילוצי הדפסה.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ו, 22 מאי 2016, בהעדר הצדדים.